

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช

“Ecotourism Marketing Management Phrom Khiri District
Nakhon Si Thammarat Province.”

โดย

นางสาวเย็นจิต	นาคพุ่ม	หัวหน้าโครงการวิจัย
นางสาวเสาวลักษณ์	บุญรอด	ผู้ร่วมโครงการวิจัย
นางสาวบุปผชาติ	แตงเกลี้ยง	ผู้ร่วมโครงการวิจัย

คณะเทคโนโลยีการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยวิทยาเขตนครศรีธรรมราช
(ไสใหญ่)

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ประเภทงบประมาณรายได้
ประจำปีงบประมาณ 2562

การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความสำคัญด้านส่วนประสมการตลาดสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช และศึกษาความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการและเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เคยเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจำนวน 400 คน โดยใช้สถิติ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีอาชีพเป็น นักเรียน / นักศึกษา โดยมีรายได้ ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ความสำคัญส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคล ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการ

ความต้องการด้านองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นผลการวิเคราะห์ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พัก ด้านที่พักนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ว่า ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรให้ความสำคัญกับ ส่วนประสมทางการตลาดในทุกด้าน และให้ความสำคัญกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกด้าน เนื่องจากนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการในชุมชน ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะได้รับการข้อมูลจากภาครัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่อุทยานคอยให้คำแนะนำ บอกกล่าว และมีป้ายประกาศต่างๆ ทำให้ประชาชนในชุมชนมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติมีความร่วมมือกันรักษาระบบนิเวศให้คงอยู่ เพื่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีผู้ประกอบการบางกลุ่มที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ และยังช่วยแนะนำนักท่องเที่ยวให้รู้จักรักและหวงแหนระบบนิเวศในชุมชนอีกด้วย สิ่งที่ภาครัฐต้องสนับสนุน คือ งบประมาณหรือติดป้ายประกาศเพิ่มขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ

คำสำคัญ : การท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, การจัดการการท่องเที่ยว

Ecotourism Marketing Management Phrom Khiri District Nakhon Si Thammarat Province.

Abstract

The purpose of this research. To study the significance of the ecotourism marketing mix for tourists in Nakhon Si Thammarat Province. And study the ecotourism needs of tourists in Nakhon Si Thammarat Province. In-depth interviews from entrepreneurs and collecting information from tourists who have traveled to eco-attractions In Nakhon Si Thammarat Province, a total of 400 people were used to find the frequency and percentage by means of average.

Most of the respondents were female. They are aged between 21-30 years, have a career as a student / student, with income less than or equal to 10,000 baht, most of them have education at the bachelor's degree, single status, and most of them are domiciled in Nakhon Si Thammarat Province.

The importance of marketing mix that results in tourists traveling in ecotourism in Phrom Khiri District Nakhon Si Thammarat Province. The study found that. Most of the tourists to a high level in all aspects, including products, prices, places of tourist, attractions In promoting, personal marketing, creating and presenting, physical characteristics, Process aspect.

Requirements for Ecotourism Components in Phrom Khiri District Nakhon Si Thammarat Province. Analysis results The study found that. Tourists pay more attention to the ecotourism component of Phrom Khiri District. Nakhon Si Thammarat Province. The overall picture is at a very high level, including Access to tourist attractions Natural environment Man-made environment, results of analysis. Tourism activities Providing accommodation facilities for tourists

The analysis of the data, it can be concluded that Community leaders and community stakeholders in Phrom Khiri District Nakhon Si Thammarat Province. Should focus on Marketing mix in all aspects. And pay attention to all aspects of ecotourism. Because tourists value it at a high level.

Entrepreneurs in the community Community leaders and community stakeholders Have knowledge about ecotourism. Because it has received information from the government, including park officials to advise Notice and have various notices

Make people in the community to love and cherish natural resources and cooperate to maintain ecosystems. For the sustainability of tourist attractions In addition, there are also some operators who cooperate in organizing various activities. That does not affect the ecosystem. It also helps introduce tourists to love and cherish the ecosystem in the community. What the government has to support is to campaign or add more signs to make tourists aware of ecotourism. Support activities That does not affect the ecosystem Provide knowledge about the development of products that do not cause any impact on the ecosystem.

Keywords : Tourism, Ecotourism, Tourism Management

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเนื่องจากทางคณะผู้วิจัยได้รับความสนับสนุนงบประมาณรายได้ประจำปีงบประมาณ 2562 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย คณบดีคณะ เทคโนโลยีการจัดการ คณะผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอบคุณท่านผู้บริหาร บุคลากร เพื่อนร่วมงาน ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบในชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน รวมทั้งผู้บริหาร ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาช่วยให้คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย อีกทั้งตรวจสอบเครื่องมือที่ทำงานวิจัยให้ประสบผลสำเร็จและผ่านลุล่วงมาได้ด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

เย็นจิต นาคพุ่ม และคณะ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	2
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
บทที่ 2	
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	6
ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ.2562	9
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	13
แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	20
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดธุรกิจบริการ	20
ข้อมูลตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3	
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	28
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4	
สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
ผลการสัมภาษณ์	44
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัย	48
อภิปรายผล	49
สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์	54
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	
ก แบบสอบถามสำหรับผู้บริโภค	63
ข แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ	

สารบัญญัตราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวน (ความถี่) และ ร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
2 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านผลิตภัณฑ์	35
3 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านราคา	36
4 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว	36
5 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งเสริมการตลาด	37
6 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคคล	37
7 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ	38
8 ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกระบวนการ	38
9 ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	39
10 ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	40
11 ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น	40
12 ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	41
13 ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก	42
14 ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่พักนักท่องเที่ยว	43

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 พื้นที่อำเภอพรหมคีรี	3
2 กรอบแนวความคิดของการวิจัย	5

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การท่องเที่ยว จัดเป็นอุตสาหกรรมที่ตอบโจทย์ 4.0 ที่สุดในแง่การสร้างรายได้สูงแต่สามารถกระจายตัวได้ แต่ในมิติที่สำคัญกว่า คือ แม้จะช่วยเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติไว้ได้ หากมีการเตรียมวางแผนเชิงโครงสร้างรับมือ “การเติบโต” ไว้ตั้งแต่วันนี้ สำหรับปี 2561 นี้ถือเป็นปีแรกที่คาดว่าจะการท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือตลาดไทยเที่ยวไทยจะมีมูลค่ารวมถึง 1 ล้านล้านบาท ทั้งนี้เป็นความตั้งใจที่ประเทศไทยต้องเร่งขยายโครงสร้างรายได้ตลาดในประเทศ เพื่อสร้างการเติบโตให้กับธุรกิจท่องเที่ยวของไทยในระยะยาวให้มีศักยภาพและยั่งยืน ที่สำคัญยังเป็นการกระจายความเสี่ยงจากการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ หรือพึ่งพิงตลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไปโดยส่วนการส่งเสริมตลาดในประเทศนั้นจะให้ความสำคัญกับการเจาะกลุ่มศักยภาพผ่านโครงการต่าง ๆ ที่เคยดำเนินการมาแล้วในปีที่ผ่านมา เช่น “โครงการทำเที่ยวข้ามภาค” เพื่อต่อยอดแนวคิดการท่องเที่ยว คือ การค้นพบตัวเอง ในกลุ่ม Gen Y

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่พุทธศาสนาในช่วงสมัยศรีวิชัย ประกอบด้วยที่ราบสูงและภูเขาสูงทางตะวันตกลาดตัวลงไปทางทิศตะวันออก ยังเป็นจังหวัดที่มีแหล่งที่มีป่าเขียวชอุ่มอุดมไปด้วยพืชพรรณที่อุดมสมบูรณ์พร้อมแหล่งท่องเที่ยวอีกมากมาย เช่น น้ำตกและชายหาดที่มีชื่อเสียงอีกหลายแห่ง อำเภอพรหมคีรีเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีแหล่งที่เกี่ยวทางธรรมชาติหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพราะเป็นอำเภอที่มีป่าเขียวชอุ่มมีภูเขาน้ำตกไหลผ่านการท่องเที่ยวในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการศึกษาเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรทางธรรมชาติ แต่การท่องเที่ยวรูปแบบนี้อาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของสถานที่ท่องเที่ยว อำเภอพรหมคีรี มีน้ำตกที่ได้รับความนิยมของนักท่องเที่ยวตั้งอยู่ในตำบลพรหมโลกและตำบลทอนหงส์ ซึ่งเป็นน้ำตกที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีถึงมีกิจกรรมต่างๆและให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาได้ศึกษาเรียนรู้ในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่เข้ามาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ใช้เวลาทำกิจกรรมหรืออยู่กับครอบครัว เพื่อน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ มีขยะ ทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม มีร้านอาหารและร้านขายสินค้าต่างๆที่ตั้งโต๊ะให้รับประทานอาหารในน้ำตก อีกทั้งมีพื้นที่ให้เล่นน้ำไม่มากนักทำให้ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวช่วงเทศกาล จึงจำเป็นต้องเพิ่มกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำกิจกรรมทางการตลาดเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวและเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญด้านส่วนประสมการตลาดสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความสำคัญด้านส่วนประสมการตลาดของท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนอำเภอรพรมคีรี
2. ทราบความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ได้แนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอรพรมคีรี

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยเรื่อง การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาขอบเขตด้านเนื้อหาของงานวิจัย ประกอบด้วยการสำรวจปัจจัยต่อไปนี้ 1) ด้านการตลาด ได้แก่ ส่วนประสมการตลาดบริการ 7'Ps 2) ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ องค์ประกอบการท่องเที่ยว

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ ได้แก่ 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่นผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน 2) นักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้
 - 2.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน
 - 2.2 นักท่องเที่ยวที่เคยเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงใช้วิธีการกำหนดตัวอย่างใช้สูตร W.G. Cochran (1953 p.178) (ยุทธ ไถยวรรณ p.64) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ 95 % และมีค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดของแบบสอบถามผู้วิจัยจึงขอเก็บแบบสอบถามเป็นจำนวน 400 ชุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง

ขอบเขตด้านพื้นที่

การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ศึกษา คือ ตำบลพรหมโลก อำเภอรพรมคีรีจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังภาพประกอบหมายเลข 1

ภาพที่ 1 : แสดงพื้นที่ที่ศึกษาอำเภอพรหมคีรี
ที่มา : สารานุกรมเสรี (2561, ออนไลน์)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ส่วนประสมการตลาดบริการ 7'Ps

- ผลิตภัณฑ์
- ราคา
- ช่องทางการจัดจำหน่าย
- การส่งเสริมการตลาด
- ด้านบุคคลหรือพนักงาน
- ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ
- ด้านกระบวนการ

2. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- อาชีพ
- รายได้ต่อเดือน
- ระดับการศึกษา
- สถานภาพ
- ภูมิลำเนา

3. ความต้องการองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น
- กิจกรรมการท่องเที่ยว

- การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก
- ที่พักนักท่องเที่ยว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รูปแบบ** หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน หรือวิธีการในการออกแบบการจัดการด้านการตลาดแบบชุมชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

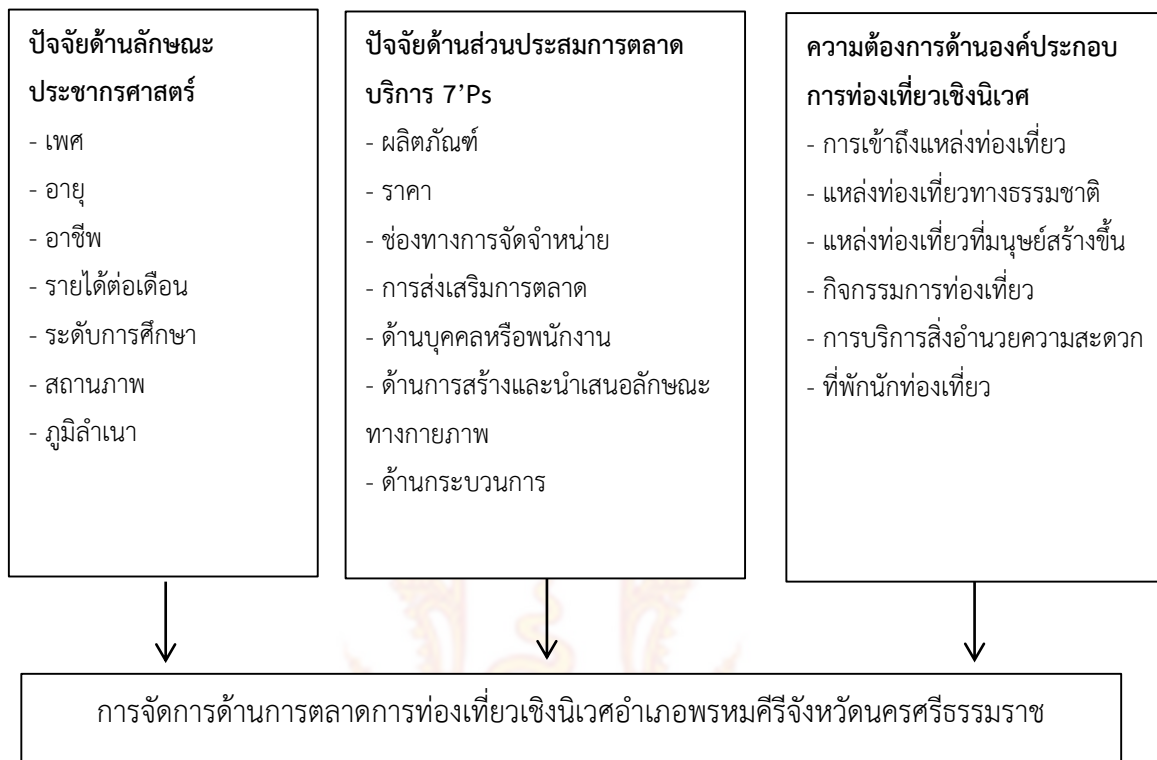
2. **การจัดการด้านการตลาด** หมายถึง การนำกลยุทธ์ด้านการตลาดบริการมาดำเนินการในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคลหรือพนักงาน ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการ

3. **รูปแบบการจัดการตลาดแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี** หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน ที่ได้รับการปรับปรุงหรือพัฒนา กลยุทธ์การตลาดและองค์ประกอบการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม

4. **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ** หมายถึง การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมต่างๆ เช่น พักผ่อน ชมธรรมชาติ ศึกษาพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า เล่นน้ำ ดูวิถีชุมชน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาหาหัวข้อการวิจัย ซึ่งมีแนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ. 2562
3. แนวความคิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
4. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด 7'Ps
5. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
6. ข้อมูลตำบลพรหมโลกอำเภอพรหมคีรี
7. ข้อมูลน้ำตกพรหมโลก
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือเพื่อหาความรู้ องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ (อังกฤษ: World Tourism Organization) กำหนดไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 40 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อจุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้มีพัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2467 สมัยพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ครั้งทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ซึ่งในครั้งนั้นการท่องเที่ยวในประเทศไทย ยังเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติและสถานที่ราชการ หรือสถานที่สำคัญที่ทางชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยสร้างขึ้น แต่เมื่อประมาณ 10 ปี ที่ผ่านมาจากองค์การการท่องเที่ยวโลก (www.unwto.org) ได้มีการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism) 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (cultural based tourism) 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism)

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (natural based tourism) ประกอบด้วย

- 1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องของภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

- 1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (marine ecotourism) หมายถึงการท่องเที่ยว อย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องของภายใต้ การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

- 1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (geo-tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศึกษารวมชาติของหิน ดิน แร่ต่างๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มี

ประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (agro tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงามความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (astrological tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อ การไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจันทรคติที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยะจักรวาล มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำและประสบการณ์เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (cultural based tourism) ประกอบด้วย

2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (historical tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้ความรู้ มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า ของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.2 การท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมและประเพณี (cultural and traditional tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (rural tourism / village tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษมีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ดูผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism) ประกอบด้วย

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (health tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิถีการรักษาสุขภาพกายใจได้รับความเพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า และคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อนึ่ง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (health beauty and spa)

3.2 การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (edu-meditation tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา หาความรู้ สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกทำสมาธิเพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมุ่งการเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เช่น การทำอาหารไทยการนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นความรู้อีก เป็นต้น

3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (ethnic tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้านวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เพื่อมีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นมีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (sports tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจ ในประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สกีนอกเกอร์ กระดานโตคลื่น สกีน้ำ เป็นต้น ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น ได้รับความประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (adventure travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเขาไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้นหวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

3.6 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (home stay & farm stay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับความประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (long stay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบ้านปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3 – 4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (incentive travel) หมายถึงการจัดนำเที่ยวให้แก่กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้าชิ้นๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอาง จากภูมิภาคหรือจังหวัดต่างๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจัดนำเที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าพักรวมและค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจัดรายการพักรวมตั้งแต่ 2 – 7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง M= meeting/I= incentive/C=conference / E=exhibition) เป็นการจําหน่ายให้แก่อุ้มนักค้าของผู้ที่จัดประชุม มีรายการจําหน่ายเที่ยวก่อนการประชุม (pre-tour) และการจัดรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (post-tour) โดยการจําหน่ายรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ไปทั่วประเทศ เพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง หรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียว หรือรายการเที่ยวพักค้างแรม 2 – 4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

3.10 การท่องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำมาจัดรายการนำเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2 – 7 วันหรือมากกว่านั้นเช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (eco-agro tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (agro-historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (eco-adventure travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (geo- historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (agro-cultural tourism) เป็นต้น

นอกจากนี้ในปัจจุบัน การท่องเที่ยวได้พิจารณาจากความต้องการหรือพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพิ่มเติมทำให้มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีแนวคิดใหม่ ขึ้นมาเช่น Green tourism ที่คนมาท่องเที่ยวจะต้องการอนุรักษ์ธรรมชาติหรือช่วยลดภาวะโลกร้อน เช่น การท่องเที่ยวในเกาะสมุย หรือ War tourism ที่นักท่องเที่ยวต้องการสัมผัสกับอดีตในสมัยสงคราม เช่น การท่องเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรีหรือ Volunteer tourism ที่นักท่องเที่ยวเป็นอาสาสมัครมาช่วยทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในสถานที่และเดินทางท่องเที่ยวต่อ เช่น การที่มีอาสาสมัครมาช่วยงานสันทนาการในประเทศไทย เป็นต้น

โดยสรุป การท่องเที่ยวในประเทศไทย มีหลากหลายขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเอง และขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ผลของการท่องเที่ยวจะเกิดมิติในแง่บวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมอย่างไร (วาริชต์ มัธยมบุรุษ, ม.ป.ป.)

ยุทธศาสตร์ชาติการท่องเที่ยว พ.ศ. 2562

ยุทธศาสตร์ชาติ คือ กรอบพัฒนาประเทศระยะยาว เพื่อให้ประเทศบรรลุวิสัยทัศน์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยครอบคลุมตั้งแต่ปี 2561-2580 ในส่วนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับโลก หรือ เป็นแม่เหล็กการท่องเที่ยวระดับโลก โดยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยว ผ่านการพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยยกระดับมาตรฐานธุรกิจบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ
3. การเสริมความงามสู่ตลาดระดับสูง
4. การท่องเที่ยวทางน้ำ

5. การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค เพื่อขยายการท่องเที่ยวของไทย และภูมิภาคไปพร้อมกัน ซึ่งนับเป็นมูลค่ามากมายที่จะสามารถพัฒนาชุมชนให้น่าท่องเที่ยว เน้นพัฒนาระดับท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้ การขับเคลื่อนการทำงานใน 20 ปีข้างหน้าของ ททท. จึงต้องนำไปประสงค์ดังกล่าว มาเป็นส่วนสำคัญของการทำงาน

ความคาดหวังของรัฐบาลในปี 2562

ในปี 2562 รัฐบาลยังคงมีความไว้วางใจให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้ถึงท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยให้นำหน้าไปยิ่งเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำอย่างจริงจัง พร้อมกับกำหนดเป้าหมายชัดเจนให้ผลักดันการกระจายรายได้สู่จังหวัดท่องเที่ยวรอง และความมุ่งมั่นของ ททท. ที่ต้องการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาประเทศ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในส่วนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับโลก หรือเป็นแม่เหล็กของการท่องเที่ยวระดับโลกททท. ในฐานะหน่วยงานหลักทางการตลาด จึงเผชิญกับโจทย์ที่ยากและท้าทาย เพราะต้องแสวงหาโอกาสทางการตลาด ไปพร้อมๆ กับการแสวงหา ความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่า การขยายและกระจายตัวของนักท่องเที่ยวจะส่งผลดี มากกว่าผลเสียต่อประเทศ โดยเฉพาะต่อชุมชนที่มีความเปราะบาง

จุดเน้นการดำเนินการในปี 2562

เมื่อนำบริบทเหล่านี้มาวิเคราะห์ร่วมกับนโยบายของรัฐบาล ปี 2562 ในภาพรวม ททท. จะต่อยอดการทำงานบน 3 จุดเน้นเดิมของปี 2561 คือ

1. ใช้วิถีการกินนำไปสู่การสัมผัส Local Experience
2. สร้างมูลค่าเพิ่มด้วย content
3. สร้างกระแสใส่ใจสิ่งแวดล้อม และเพิ่มเรื่องอัตลักษณ์เมืองรอง มาเป็นส่วนผสมหลักในการ

สร้างสรรค์สินค้า สร้างประสบการณ์ ด้านการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในตลาดต่างประเทศและตลาดในประเทศต่อไปโดยแนวทางการคัดสรรสินค้าและบริการ สำหรับทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ จะคำนึงถึง 4 เกณฑ์ประกอบกัน คือ เมืองหลักพ่วงเมืองรอง ชุมชนพร้อมขยาย ตอบโจทย์ปัญหาของภูมิภาค และสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มตลาดเป้าหมายในพื้นที่

ส่งเสริมเมืองรองและชุมชน

สำหรับการส่งเสริมเมืองรองและชุมชน คือ ความชัดเจนด้านนโยบายที่ต้องการให้การท่องเที่ยวช่วยลดความเหลื่อมล้ำในแง่ของพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย แต่ความท้าทายอย่างที่สุด คือ วิธีการดำเนินการในทางปฏิบัติที่จะให้การเปิดตัวเมืองรองและชุมชนสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่ทิ้งความเสียหายไว้ในภายหลัง ททท. จึงให้ความสำคัญเรื่อง การประเมินความพร้อมของเมืองรองและชุมชน เพื่อให้มั่นใจว่า ความต้องการด้านการตลาดจะดำเนินไปอย่างสมดุลกับความพร้อมด้านอุปทานการทำงานกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุมชน จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุด โดย การส่งเสริมเมืองรองและชุมชนของ ททท. แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การสร้างสรรค์เส้นทางท่องเที่ยวที่กระจายการเดินทางจากเมืองหลักเข้าสู่เมืองรองและชุมชน ภายใต้แนวคิด A B C ดังนี้

- A. Additional คือ เส้นทางเมืองหลัก เชื่อม เมืองรอง
 B. Brand New คือ เมืองรองศักยภาพ
 C. Combined คือ เส้นทางเมืองรอง เชื่อม เมืองรอง
2. ประเมินศักยภาพเมืองรอง โดยพิจารณาจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนเข้าพื้นที่ร่วมกับอัตราการเข้าพักแรม โดยสามารถแบ่งระดับจังหวัดเป็น 3 Tiers ดังนี้
- Tier 1 จังหวัดที่มีความพร้อม แบบเที่ยวได้ และ พักแรมได้
 Tier 2 จังหวัดที่ควรส่งเสริม ให้เที่ยว และ พักแรม
 Tier 3 จังหวัดที่ควรส่งเสริม ให้เที่ยวไปเช้า-เย็นกลับ
3. ประเมินศักยภาพชุมชน โดยทำงานร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเจ้าของแหล่ง เพื่อคัดกรองชุมชนที่พร้อมในการส่งเสริมให้ตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

เป้าหมายและทิศทางปี 2562 และการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย

ปี 2562 ททท. กำหนดให้เป้าหมายรายได้รวม ทั้งจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศและในประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 11.5 โดยตั้งเป้าหมายการเติบโตของตลาดต่างประเทศ ร้อยละ 12 และในประเทศร้อยละ 10 เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ผลที่ได้ทางเศรษฐกิจจะไม่ได้มุ่งแต่เรื่องการเพิ่มรายได้ แต่จะให้ความสำคัญกับการกระจายรายได้เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ควบคู่ไปกับการส่งเสริมเมืองรองและชุมชนการดำเนินงานของ ททท. ให้บรรลุตามเป้าหมาย เน้นการดำเนินงานใน 3 ส่วน คือ การส่งเสริมตลาดต่างประเทศ ตลาดในประเทศ และการกำหนด แคมเปญการสื่อสารการตลาด

ตลาดต่างประเทศ

การส่งเสริมตลาดต่างประเทศจะดำเนินการภายใต้ 3 กลยุทธ์หลัก คือ

1. ปรับภาพลักษณ์แบรนด์ท่องเที่ยวไทยสู่การเป็น Preferred Destination
2. กระตุ้นค่าใช้จ่ายและขยายฐานตลาดกลุ่มระดับกลาง-บน
3. ขยายฐานตลาดกลุ่มความสนใจพิเศษ

จากการศึกษาข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงปี 2555-2559 พบว่า ในภาพรวมระยะเวลาพำนักเฉลี่ยเริ่มเข้าสู่ภาวะอิ่มตัว โดยมีแนวโน้มลดลง จึงควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มความถี่ในการเดินทางและเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน ในขณะที่ภาวะทางเศรษฐกิจของภูมิภาคยุโรปที่ยังอ่อนไหว ก็อาจต้องพึ่งกลุ่มตลาดอาเซียนและเอเชียใต้ (อินเดีย) มากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยง เพราะมีความได้เปรียบทั้งเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความแข็งแกร่งของพื้นฐานเศรษฐกิจ

สำหรับทิศทางการตลาดต่างประเทศของแต่ละภูมิภาค มีจุดเน้นหลักๆ ดังนี้

1. East Asia : เพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวระดับบน
2. ASEAN : ส่งเสริมให้ไทยเป็น Family & Weekend Destination
3. South Asia : ขยายฐานนักท่องเที่ยว Niche Markets (Wedding & Honeymoon)
4. Europe : เจาะนักท่องเที่ยว First Visit และ New Segment
5. Middle East : กระตุ้นการเดินทางช่วง Green Season
6. The Americas : มุ่งกลุ่มผู้หญิงวัยทำงาน

ตลาดในประเทศ

การส่งเสริมตลาดในประเทศจะดำเนินการภายใต้ 4 กลยุทธ์หลัก คือ

1. กระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกระแสหลัก
2. กระตุ้นการใช้จ่ายนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ
3. กระจายพื้นที่และช่วงเวลาในการเดินทาง
4. สร้างความเข้มแข็งให้สังคมและรักษาสิ่งแวดล้อม

ตลาดในประเทศในภาพรวมมีลักษณะเช่นเดียวกับตลาดต่างประเทศ คือ จากการศึกษาข้อมูลสถิติย้อนหลัง 5 ปี พบว่าระยะเวลาพำนักเฉลี่ยในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง แต่การเดินทางเชื่อมโยงเพิ่มขึ้น การเพิ่มรายได้ จากการเพิ่มความถี่ในการเดินทาง และเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน น่าจะเป็นทางเลือกที่มีความเป็นไปได้สูงกว่า ในขณะที่เดียวกัน แต่ละภูมิภาคจะให้ความสำคัญในการใช้ Content มากขึ้น (More) เพิ่มคุณค่าและความน่าสนใจให้กับพื้นที่ มีการกำหนดเรื่องราวที่จะช่วยเสริมจุดเด่นของภาค มุ่งนำเสนอประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิต ตอกย้ำ การรับรู้อัตลักษณ์เมืองรอง และปลูกจิตสำนึกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สำหรับ ทิศทางการส่งเสริมตลาดในประเทศของแต่ละภูมิภาค จะมีจุดเน้น ดังนี้

1. ภาคเหนือ : เจาะตลาดศักยภาพด้วยประสบการณ์สัมผัสวิถีเหนือแท้ๆ
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ขยายฐานกลุ่ม Silver Age ด้วยฮีต 12 คอง 14 วัฒนธรรมและอาหารถิ่นอีสาน
3. ภาคกลาง : เดินทางย้อนอดีตแบบ Premium Nostalgia
4. ภาคตะวันออก : เจาะกลุ่ม SMEs และ Corporate เดินทางในวันธรรมดา
5. ภาคใต้ : ปรับมุมมองการรับรู้ที่ไม่ได้มีดีแค่ทะเล และพลิกมุมมองของจังหวัดภาคใต้ชายแดน

แคมเปญการสื่อสารการตลาด

ททท. จะยังคงใช้ Amazing Thailand เป็นแคมเปญการสื่อสารการตลาดในปี 2562 ต่อเนื่อง แต่มีการแตกแคมเปญสำหรับตลาดต่างประเทศและตลาดในประเทศ ดังนี้

แคมเปญสื่อสารตลาดต่างประเทศ / Amazing Thailand: Open to the New Shades

เพื่อกระตุ้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ให้เกิดความสนใจเดินทางมาเยือนประเทศไทย Key Message ที่จะใช้ คือ การเชิญชวนให้เดินทางมาสัมผัส Thai Unique Local Experience ผ่านแคมเปญ Amazing Thailand : Open to the New Shades จะทำให้นักท่องเที่ยวดื่มด่ำกับประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ไม่เหมือนที่ใดในโลก สัมผัสวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา แต่ยังคงกลิ่นอายความเป็นไทยอย่างสมบูรณ์ เป็นประสบการณ์ที่จะเปิดประสาทสัมผัสของนักท่องเที่ยวทั้งร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ ในลักษณะ The Millions of Hidden Shades

แคมเปญสื่อสารตลาดในประเทศ /Amazing ไทยเท่

การกระตุ้นให้คนไทยหันมาสนใจเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ Key Message ในการสื่อสาร คือ ทำให้การท่องเที่ยวเมืองไทยเท่กว่าที่เคยด้วย แคมเปญ Amazing ไทยเท่ แคมเปญที่จะทำให้คนไทยเห็นว่าการเที่ยวเมืองไทยสวยทุกที่ เท่ทุกเวลา ด้วยการเที่ยวแบบลึกซึ้งและเข้าถึง ในปี 2562 คนท้องถิ่นทั่วไทยจะถูกเรียกว่า Local Hero

1. ฮีโร่ ผู้ปกป้องวิถีชีวิต วัฒนธรรมให้คงอยู่
2. ฮีโร่ ผู้สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ต่อยอดและเพิ่มคุณค่า

3. ฮีโร่ ผู้ถ่ายทอดเรื่องราวท้องถิ่นให้เป็นแรงบันดาลใจของผู้คน
4. ฮีโร่ ที่จะทำให้คนไทยมองโลกและเข้าใจชีวิตในมุมใหม่
5. ฮีโร่ ที่เป็นคนธรรมดา แต่มีศักดิ์ศรีที่น่าชื่นชม เพราะมีความเข้าใจ

ถิ่น และรักถิ่นอย่างจริงใจ

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2560-2564

แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2560-2564 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม 2 ประเด็นยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัด ประเด็นที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน ประเด็นที่ 2 การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก ประเด็นที่ 3 การพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

1. แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้รับการพัฒนาคุณภาพบนพื้นฐานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม และผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐาน
2. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม และสืบสานงานประเพณีท้องถิ่นอันเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดให้คงอยู่ตลอดไป และพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวระดับชุมชนให้สามารถ เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดและกระจายรายได้สู่ชุมชน
3. นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวทั้งในตัวเมืองและชนบทอย่างสะดวกสบายมากขึ้น ซึ่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดได้กว้างมากขึ้น เพื่อส่งเสริมรายได้และกระจายรายได้ให้กับพื้นที่ต่างๆ ทั่วจังหวัด
4. นักท่องเที่ยวมีประสบการณ์ที่ดีทั้งในด้านความปลอดภัย สุขอนามัย รวมถึงคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มา แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2560-2564

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism)

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นานาชาติ ประเทศ ให้การสำคัญ เพื่อการมุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศและนานาชาติ ตามหลักปรัชญาสากลว่าด้วยการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน (Environmentally Sustainable Development) โดยให้ความสำคัญแก่การให้การศึกษาระดับสูง หรือมุ่งเน้นให้เกิดการอนุรักษ์มากกว่าการจัดการลดหรือปราศจากผลกระทบและนักท่องเที่ยวพึงพอใจเท่านั้น แต่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อม และให้การศึกษแก่นักท่องเที่ยว (สำนักประชาสัมพันธ์เขต 1 ขอนแก่น, 2559) สอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ให้ความหมาย

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยมีการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้อง และให้ชุมชนท้องถิ่น และสร้างจิตสำนึกให้ทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ

1. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attractions) หรือที่เกิดจากสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ประกอบด้วย สภาพภูมิอากาศ (climate) ทิวทัศน์ที่สวยงาม (Scenery) และสัตว์ป่า (Wildlife) นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด แต่แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวเหล่านี้จะต้องได้รับการดูแลและบำรุงรักษาเป็นอย่างดีจากทุกๆ ฝ่าย เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์อาจทำลายความงามอันทรงคุณค่าเหล่านี้ได้ลง

2. แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Manufactured Attractions) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตรงกันข้ามกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เมืองขนาดใหญ่ๆ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปเที่ยวชมสิ่งก่อสร้างและสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ ศาสนสถาน สถานที่ราชการก่อสร้างขึ้น เช่น พระราชวังหรืออาคารเก่าแก่ที่มีประวัติความเป็นมาที่สำคัญ

3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต มีกลุ่มนักท่องเที่ยวอีกจำนวนไม่น้อยที่สนใจในความรุ่งเรืองแห่งอารยธรรมในอดีต หรือวัฒนธรรม หรือวิถีชีวิตของชนกลุ่มน้อย รวมถึงพิธีกรรม พิธีการงานฉลองรื่นเริงต่างๆ ศิลปะการแสดง ดนตรี เพลงพื้นบ้าน การรำยรำ การละเล่น ตลอดจนงานหัตถกรรม

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมธรรมชาติศึกษาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้จะช่วยสร้างรายได้ ซึ่งรายได้ส่วนหนึ่งรัฐจะสามารถนำมาใช้ในโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างงานให้กับประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มรายได้เมื่อประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยวก็จะช่วยลดความจำเป็นในการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อดำรงชีพ และที่สำคัญมันคือวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินควบคู่กันไปได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) การพัฒนาการท่องเที่ยวความหมายของการท่องเที่ยว

ในพจนานุกรม Webster's Third New International Dictionary ได้ให้ความหมายของคำว่า Tourism หรือ การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อสราญใจ การบริหารงานธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ส่วน Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยว ผู้ที่เดินทางจากอีกจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เพื่อใฝ่หาสุขุขารมณ์หรือเพื่อความรู้ทางวัฒนธรรมแล้วกลับมา ณ จุดเริ่มต้น คำว่า "การท่องเที่ยว" จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างมิได้มีความหมายเพียงการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานเท่านั้นแต่ยังหมายถึงการเคลื่อนย้ายประชากรจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งรวมทั้งการเดินทางภายในประเทศและเดินทางระหว่างประเทศ

ปัจจัยของการท่องเที่ยว แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction) หมายถึง สิ่งที่สามารถดึงดูดหรือโน้มน้าวใจให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวไปเยือนจะต้องเป็นพื้นที่ที่มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเป็นสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวจะมีจุดที่เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวจุดหนึ่งหรือหลายจุดก็ได้ ถ้ามีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหลายจุด แหล่งท่องเที่ยวนั้นก็จะมีนักท่องเที่ยวและสนใจนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกันมาก

สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

(1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่ธรรมชาติให้มา (Natural Attraction Factors) คือ ความงามตามธรรมชาติที่สามารถดึงดูดใจคนไปเยือนหรือไปเที่ยวในพื้นที่นั้น เช่น หาดทรายที่สวยงาม สภาพป่า และชีวิตสัตว์ป่า เป็นต้น

(2) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Historical and Cultural Attraction Factors) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นแล้วสามารถดึงดูดใจให้มนุษย์ไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น สิ่งก่อสร้างที่เป็นสถาปัตยกรรม ได้แก่ วัด วัง เมืองโบราณ เป็นต้น วิถีชีวิตจากการกระทำของคน เช่น ตลาดน้ำ ก็เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้นมา รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่คนเราสร้างขึ้นมา เช่น การแข่งกีฬา การแสดง การจัดเทศกาล เช่น งานเทศกาลอาหาร งานเทศกาลผลไม้ เป็นต้น

2) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่รองรับการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อทำให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้ด้วยความสะดวกสบายที่สำคัญมากที่สุดคือ เรื่องที่พักแรมไม่ว่าจะเป็นที่พักในรูปแบบโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล เกสต์เฮาส์ สิ่งสำคัญอันดับรองลงมา คือ การบริการจึงต้องมีร้านอาหารบริการสำหรับนักท่องเที่ยว ตลอดจนข่าวสารข้อมูลเพื่อการเดินทางไว้บริการนักท่องเที่ยว

3) การเข้าถึงได้ (Accessibility) หมายถึง การไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นได้ คือ ต้องมีการคมนาคมขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นอย่างสะดวก

ปัจจัยในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไปตามความพึงพอใจหรือความต้องการที่จะได้รับการไปท่องเที่ยว โดยที่บางคนต้องการไปท่องเที่ยวธรรมชาติอย่างเดียว แต่บางคนอาจจะต้องความสะดวกสบายในเรื่องของที่พักหรืออาหาร เป็นต้น

การท่องเที่ยวจึงเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการท่องเที่ยว (Tourism Service) และการตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market of Tourist) แต่ละองค์ประกอบย่อยๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง (อรนุช ศิลปภิญโญ, 2547) ทั้งนี้ การท่องเที่ยวจึงเป็นปรากฏการณ์ของมนุษย์ที่สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมในการเดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่ย่อมมีจุดหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างกัน

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาอยู่ 3 ประการ คือ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและระบบนิเวศ หากปัจจัยข้างต้นได้รับผลกระทบกระเทือนจากการใช้ประโยชน์ในรูปแบบใดก็ตาม โอกาสที่จะเกิดความเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายจนด้อยคุณค่าไปก็มีอยู่สูง

1. การให้ความรู้ความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการปกป้องรักษาธรรมชาติแวดล้อมระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งจำเป็น รวมถึงการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ให้กับราษฎรท้องถิ่น มัคคุเทศก์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นด้วย วิธีการสร้างจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์สำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปได้แก่ การจัดทำโปรแกรม

สื่อความหมายธรรมชาติ เช่น การจัดตั้งศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว การจัดเอกสาร สิ่งพิมพ์ที่จำเป็นต่อการศึกษาเรียนรู้ การจัดนิทรรศการ/แผ่นป้ายบรรยายตามจุดท่องเที่ยวต่างๆ การจัดทำเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติ รวมถึงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์และเจ้าหน้าที่ให้สามารถชี้แนะและอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติและนิเวศวิทยาของสิ่งต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวพบเห็น

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะต่างๆ ทั้งสภาพภูมิทัศน์ตามธรรมชาติ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่ยากลำบากต่อการเดินทางและทำหาย นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จึงต้องการการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแง่มุมต่างๆ ทั้งในระดับกว้างและระดับลึกซึ้ง ซึ่งเป็นเสมือนการเพิ่มพูนประสบการณ์และได้รับความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในระยะยาว และขณะเดียวกันการท่องเที่ยวมีผลต่อการคงอยู่ของธรรมชาติแวดล้อม ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม และทำให้ชุมชนท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติลง ซึ่งนับว่าเป็นวิธีการหนึ่งในการส่งเสริมการอนุรักษ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อสังคมส่วนรวมระดับประเทศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

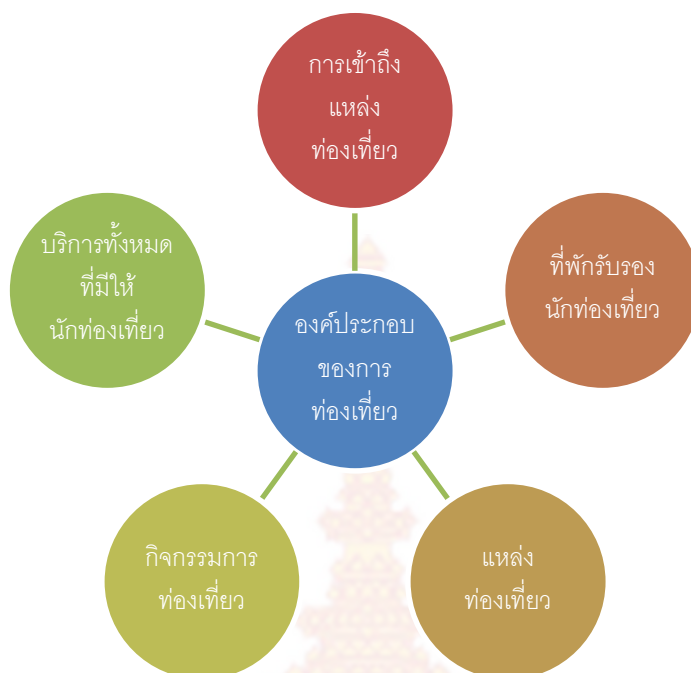
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น กิจกรรมการเดินป่า กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ บันทึกเทป วิดีโอเทปเสียงธรรมชาติ กิจกรรมส่อง/ดูนก กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ หรืออาจเป็นกิจกรรมประเภท ตื่นเต้นผจญภัยหรือชื่นชมธรรมชาติก็ได้

ดังที่กล่าวมาข้างต้น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นแนวคิดที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมการศึกษาธรรมชาติและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะช่วยสร้างรายได้ และยังเป็นการสร้างงานให้กับประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มรายได้ เมื่อประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ก็จะช่วยลดความจำเป็นในการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อดำรงชีพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินควบคู่กันไปได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมใหญ่ที่มีองค์ประกอบเป็นอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมจำนวนมาก ได้แก่ อุตสาหกรรมการขนส่ง อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมที่พักแรม อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าและบริการข้างเคียงต่าง ๆ ซึ่งได้มีผู้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ดังนี้

พยอม ธรรมบุตร (เอกสารประกอบการสอน สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2549: 1-3) ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภทดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวของสถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประเภท ได้แก่

1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่ การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น สนามบิน ระบบคมนาคม ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction)

2. การมีที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) ที่ต้องการค้างคืน ได้แก่ ที่พักประเภทต่าง ๆ เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ ที่พักแรม ประเภทต่าง ๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับต่าง ๆ กันซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกัน ได้แก่ ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ บาร์ ฟิตเนสเซ็นเตอร์ ซาวน่า ศูนย์กลางธุรกิจ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

3. แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุดของการเดินทาง เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น ดอยอินทนนท์ ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพของเทือกเขาหิมาลัย หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทพนมรุ้งซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรขอม ตลอดจนการท่องเที่ยวชนบทเพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนโบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์ เช่น วัฒนธรรมบ้านเชียง เป็นต้น

4. กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และกิจกรรมนันทนาการ (Tourist Activities และ Recreational Activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในยุคปัจจุบันเพราะการท่องเที่ยวไม่ได้หมายถึงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถาน อนุสาวรีย์ ความงดงามของธรรมชาติเท่านั้นแต่เป็นการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเดินป่าศึกษาาระบบนิเวศเขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดิบชื้น การล่องแก่งในแม่น้ำท้องถิ่น การปีนหน้าผา การดำน้ำในรูปแบบ Scuba Diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนู

ในบริเวณป่าชายเลน การตกปลาหมึกในทะเลลึกตลอดจนการร่วมกิจกรรมกับชุมชนชาวบ้าน เช่นการ ดำนา การเกี่ยวข้าว การร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ (Experience) ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้

5. บริการเบ็ดเตล็ดทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว (Ancillary) อาทิเช่น บริการด้าน ร้านอาหาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ สถานีบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา ฯลฯ

องค์ประกอบทั้ง 5 ประการควรปรากฏอยู่ระบบฐานข้อมูลการจัดการการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวทุก แหล่งที่เป็นจุดหมายปลายทาง (Destination Management System:DMS)

องค์ประกอบแหล่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง ลักษณะการวางแผนการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ประการคือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การตลาด และการบริการ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับการผลักดันและส่งเสริมให้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน และยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือหรือมาตรการหนึ่งในการส่งเสริมเพื่อการ อนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพซึ่งมีแนวโน้มว่าจะลดน้อยหรือเสื่อมโทรมลง อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นแนวคิดที่มีสาเหตุจากการบรรจบของแนวโน้มในด้านการอนุรักษ์และ แนวโน้มแห่งการเปลี่ยนแปลงด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวคือ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาประเทศ ต่างๆ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายได้พยายามผสมผสานเรื่องของการอนุรักษ์กับการพัฒนา เศรษฐกิจโดยการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ให้เป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ควบคู่ไปกับการ สงวนรักษาระบบนิเวศตามธรรมชาติ โดยส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ ด้วยความเชื่อว่าการ ท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่เปิดโอกาสให้มีการจ้างงานและสร้างรายได้จำนวนมากทั้งใน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ซึ่งจะเป็แรงจูงใจให้แก่ราษฎรในชนบทให้ตระหนักถึงความสำคัญและช่วย สนับสนุนการสงวนรักษาพื้นที่อนุรักษ์และทรัพยากรธรรมชาติ

สำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น พบว่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มนุษย์มีความต้องการการท่องเที่ยวในรูปแบบผจญภัยมากขึ้น รวมทั้งการได้เข้าไปมีส่วนร่วมและสัมผัส ธรรมชาติอย่างแท้จริง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวธรรมชาติมีความต้องการที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่ ได้ไปเยือนทั้งในด้านระบบนิเวศ ชนิดพันธุ์พืช และสัตว์ที่ได้พบเห็น รวมถึงประเด็นปัญหาด้านการอนุรักษ์ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้มีสาเหตุสำคัญจากการตื่นตัวและให้ความสนใจในเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัญหาในประเทศต่างๆ ทั่วโลกจากกรอบแนวความคิด Earth Summit ที่ประเทศบราซิลในปี 2535 กำหนดกระแสการท่องเที่ยวที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ความต้องการการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวในด้านการศึกษาเรียนรู้ และความต้องการพัฒนาคนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มาจากรากหญ้า ซึ่งจะนำไปสู่การกระจาย รายได้ที่เหมาะสมในท้องถิ่น จึงนำไปสู่การเกิดทางเลือกใหม่ในการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงมีแนวคิดที่สำคัญ คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่ง ธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับระบบนิเวศโดยมีกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อ มุ่งเน้นให้เกิดจิตใต้สำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง

ประเทศไทย, 2540 อ้างใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะแตกต่างไปจากแนวคิดการท่องเที่ยวเดิมๆ ที่เน้นในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคแต่เพียงมิติเดียว โดยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องอาศัยกระบวนการพัฒนาคน ชุมชน และสังคม โดยการนำศักยภาพที่มีเป็นทุนเดิมของสังคมมาพัฒนาและจัดการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งเป็นกระบวนการบูรณาการกิจกรรมด้านต่างๆ ในท้องถิ่นเข้าด้วยกัน โดยคำนึงถึงบริบทของท้องถิ่น และสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างแท้จริง (การสัมมนาระดับชาติเรื่องท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, 2545 อ้างใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548) ดังนั้นโดยนัยแนวความคิดระดับชาติและนานาชาติสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเกี่ยวกับการนำแหล่งทุนทางธรรมชาติและแหล่งทุนทางวัฒนธรรม มาพัฒนาบริหารจัดการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นนั้นๆ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ ซึ่งบ่งบอกให้เห็นว่าเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติ ที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และอาจรวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นด้วย

2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม ธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลาย หรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสหรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับคามพึงพอใจแล้ว ยังจะเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกด้วย

4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและการอนุรักษ์ธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันจะเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ จะมุ่งเน้นที่คุณค่าของธรรมชาติ หรือลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ไม่ใช่เน้นที่การเสริมแต่งหรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

มีการศึกษาวิจัยโดยชุมชนเป็นฐานในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ยังคงขาดการศึกษาประเมินความยั่งยืนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามได้มีสิ่งบ่งชี้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนจะยั่งยืนได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการของชุมชน โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับชุมชนใดก็ตามจะต้องเกิดจากความสนใจและความต้องการของสมาชิกชุมชนเองเป็นหลัก มิใช่หน่วยงานของทางราชการหรือองค์การภาคเอกชนหรือใครก็ตามไปยึดเยียดให้โดยที่ชุมชนไม่เต็มใจที่รับโครงการไว้และมีส่วนร่วม อาจเพราะความเกรงใจเกรงบารมีหรืออำนาจตามวิสัยธรรมชาติของชุมชนในชนบท

2. ความรู้และความตระหนักของชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญอีกตัวหนึ่งที่จะชี้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนจะยั่งยืนหรือไม่ ความรู้และความตระหนักนี้ รวมไปถึงแนวคิดและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทรัพยากรท่องเที่ยวของชุมชนและศักยภาพ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน (ต้นทุนทางสังคม) และสภาพแวดล้อมธรรมชาติ (ต้นทุนทางธรรมชาติแวดล้อม) หากดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความรู้อื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาและการบริหารจัดการ

3. การได้รับการสนับสนุนจากภายนอก ชุมชนท้องถิ่นในชนบทส่วนใหญ่มักอยู่ในภาวะด้อยโอกาสในหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความรู้และทักษะในการพัฒนาและการจัดการ ยิ่งเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเป็นงานบริการที่ต้องมีมาตรฐานขั้นต่ำ เพราะมีการแข่งขันทางการตลาดแล้ว เป็นสิ่งที่ชุมชนท้องถิ่นไม่คุ้นเคย ก็เป็นสาเหตุทำให้เกิดความท้อแท้และไม่สามารถดำเนินการต่างๆ ตามความตั้งใจได้ ตรงจุดนี้หน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนรวมทั้ง NGOs หรือผู้รู้ต่างๆ จะต้องเข้ามาสนับสนุนหรือช่วยเหลือ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนดังกล่าวในข้อ 2 อย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมสร้างภูมิคุ้มกันต่ออิทธิพลต่างๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่มีผลมาจากการท่องเที่ยวด้วย

4. การตัดสินใจและการแบ่งปันประโยชน์ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นจะต้องพัฒนาให้รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการคิด การปฏิบัติ การแก้ไขปัญหา และการติดตามประเมินผลแบบครบวงจร ไม่ใช่ผู้นำหรือกลุ่มผู้นำท้องถิ่นดำเนินการเองทั้งหมด และที่สำคัญจะต้องมีกลไกและระบบการแบ่งปันรายได้หรือประโยชน์อื่นๆ อันเกิดจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นธรรมและความโปร่งใส โดยเฉพาะประเด็นหลังนี้มักจะพบว่าเป็นสาเหตุของความไม่ยั่งยืนในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นค่อนข้างสูงทีเดียว

แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การตอบรับหรือขอรับเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่อนข้างสูงมาตั้งแต่จุดเริ่มต้นเมื่อประมาณ 10 ปีก่อน และขณะนี้การตอบรับดังกล่าวก็ยังคงมีแนวโน้มคืบหน้าไปเรื่อยๆ ในกลุ่มของผู้เกี่ยวข้อง กล่าวคือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้ดูแลอุทยานแห่งชาติได้วางกรอบนโยบายการท่องเที่ยวตามอุทยานแห่งชาติต่างๆ ทั้งบกและทะเล เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งหมด โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม และได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางขึ้นกว่าแต่ก่อน พร้อมดำเนินการให้เกิดโอกาสในการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพแก่นักท่องเที่ยวที่ไปเยือน โดยผ่านกระบวนการสื่อความหมายธรรมชาติ เป็นต้น

ชุมชนท้องถิ่นจำนวนมากในทุกภาคของประเทศ ขยายการเปิดรับนักท่องเที่ยวให้ไปเยือนเพื่อศึกษาเรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของตน พร้อมหาความเพลิดเพลินกับแหล่งธรรมชาติบริเวณข้างเคียง บางแห่งมีการจัดที่พักแบบ Home stay เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หลายแห่งเริ่มหันมาให้ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น แม้ส่วนใหญ่ จะยังมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวของตน ตามแนวคิดและหลักการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศค่อนข้างจำกัดส่วนราชการซึ่งมีที่ดินและทรัพยากรท่องเที่ยวอยู่บ้าง อย่างเช่น กระทรวงกลาโหม (ที่ดินทหารในจังหวัดต่างๆ) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ ฯลฯ) เริ่มมีการจัดสรรงบประมาณลงไปพัฒนาที่ดินในความรับผิดชอบ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียกกันว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้าง การท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้าง แล้วแต่ความเหมาะสมผู้ประกอบการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัททัวร์ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค และ NGOs ด้านการอนุรักษ์หลายราย มีการจัดนำเที่ยวเชิงนิเวศและการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในพื้นที่เป้าหมายเพิ่มมากขึ้น พร้อมจัดให้มีมัคคุเทศก์ ที่ผ่านการฝึกอบรมและมีใบอนุญาตประกอบอาชีพเป็นผู้นำ สถาบันการศึกษาหลายแห่งมีการเปิดหลักสูตร สอนเรื่องการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยบางสถาบันมีวิชาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยตรง และมีโครงการศึกษาวิจัย และ/หรือบริการทางวิชาการ ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามโอกาสจะอำนวย นอกจากนี้หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

(สกว.) ฯลฯ ก็ให้การสนับสนุนนักวิจัยทุกระดับ ดำเนินการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเด็นต่างๆ อย่างต่อเนื่องสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีบทบาทในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาตั้งแต่ต้น ตั้งแต่เป็นผู้นำแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเข้าสู่ประเทศ สนับสนุนให้มีการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุกภูมิภาค กำหนดกรอบนโยบายและแบบปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประเทศ ไปจนถึงเป็นสื่อกลางในการประสานการประชุมระดับชาติ และระดับท้องถิ่นมากมาย ต่างกรรมต่างวาระกัน รวมทั้งจัดให้มีเว็บไซต์ทางวิชาการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือ

ทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาดของธุรกิจบริการ 7Ps

แนวคิดส่วนผสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Service Marketing Mix) รศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541) ได้อ้างถึงแนวคิดส่วนผสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (Service Mix) ของ Philip Kotler ว่าเป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ให้บริการซึ่งจะได้ส่วนผสมการตลาด (Marketing Mix) หรือ 7Ps ในการกำหนดกลยุทธ์การตลาดซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งซึ่งสนองความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ได้คือ สิ่งที่ผู้ขายต้องมอบให้แก่ลูกค้าและลูกค้าจะได้รับผลประโยชน์และคุณค่าของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยทั่วไปแล้วผลิตภัณฑ์แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ผลิตภัณฑ์ที่อาจจับต้องได้ และ ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้

2. ด้านราคา (Price) หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ลูกค้าจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของบริการกับราคา (Price) ของบริการนั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาลูกค้าจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้น การกำหนดราคาการให้บริการควรมีความเหมาะสมกับระดับการให้บริการชัดเจน และง่ายต่อการจำแนกระดับบริการที่ต่างกัน

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในการนำเสนอบริการให้แก่ลูกค้าซึ่งมีผลต่อการรับรู้ของลูกค้าในคุณค่าและคุณประโยชน์ของบริการที่นำเสนอ ซึ่งจะต้องพิจารณาในด้านทำเลที่ตั้ง (Location) และช่องทางในการนำเสนอบริการ (Channels)

4. ด้านส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารให้ผู้ใช้บริการโดยมีวัตถุประสงค์ที่แจ้งข่าวสารหรือชักจูงให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรม การใช้บริการและเป็นกุญแจสำคัญของการตลาดสายสัมพันธ์

5. ด้านบุคคล (People) หรือพนักงาน (Employee) ซึ่งต้องอาศัยการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แตกต่างเหนือคู่แข่งขึ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการต่าง ๆ ขององค์กร เจ้าหน้าที่ต้องมีความสามารถมีทัศนคติที่สามารถตอบสนองต่อผู้ให้บริการ มีความคิดริเริ่ม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา สามารถสร้างค่านิยมให้กับองค์กร

6. ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation) เป็นการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพให้กับลูกค้า โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม ทั้งทางด้ายกายภาพและรูปแบบการให้บริการเพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นด้านการแต่งกายสะอาดเรียบร้อยการเจรจาต้องสุภาพอ่อนโยน และการให้บริการที่รวดเร็ว หรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ลูกค้าควรได้รับ

7. ด้านกระบวนการ (Process) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติในด้านการบริการ ที่นำเสนอให้กับผู้ใช้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็ว และทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ

ในการบริหารการตลาดนั้นผู้บริหารการตลาดต้องมีความเข้าใจถึงความต้องการของผู้บริโภค และมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคด้วยเครื่องมือส่วนผสมการตลาด ซึ่งมักจะรู้จักกันโดยทั่วไปว่า 7P's

ข้อมูลเกี่ยวกับตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี

เทศบาลตำบลพรหมโลก มีพื้นที่ 12.92 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ หมู่ที่ 1,2 (ทั้งหมด) 3,4,5,8 (บางส่วน) ของตำบลพรหมโลก และหมู่ที่ 1,2 (ทั้งหมด) 3,4 (บางส่วน) ของตำบลบ้านเกาะ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

พรหมโลก เป็นชื่อตำบลขึ้นอยู่กับอำเภอเมือง ซึ่งในท้องที่นี้มีเทือกเขานครศรีธรรมราช (เทือกเขาหลวง) ทอดผ่านและมีน้ำตกอยู่หลายแห่ง โดยหนึ่งในจำนวนนี้คือ น้ำตกพรหมโลก โดยไม่ทราบแน่ชัดว่าผู้ใดเป็นผู้ตั้งชื่อ ซึ่งมีความหมายว่า เป็นน้ำตกในโลกแห่งพรหม เมื่อมีการกำหนดเขตการปกครองท้องที่เมื่อ พ.ศ. 2462 ทางราชการจึงได้อำเภอขึ้นชื่อตำบล เรียกว่า ตำบลพรหมโลก และต่อมาในวันที่ 9 สิงหาคม 2517 ได้จัดตั้งกิ่งอำเภอขึ้น โดยอำนวยการความสะดวกแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการ จึงได้รวมตำบลพรหมโลก ตำบลบ้านเกาะ และตำบลอินคีรี เข้าเป็น กิ่งอำเภอพรหมคีรี โดยใช้อาคารศาลาการเปรียญวัดพรหมโลก เป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอเป็นการชั่วคราว ซึ่งอยู่ในท้องที่ ตำบลพรหมโลก และได้ยกฐานะเป็น อำเภอพรหมคีรี ขึ้นในวันที่ 13 กรกฎาคม 2524 ต่อมาได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2531 ตามประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 105 ตอนที่ 107 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2531 มีพื้นที่ 12.92 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ หมู่ที่ 1,2 (ทั้งหมด) 3,4 (บางส่วน) ของตำบลบ้านเกาะ ก่อนยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ตามประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 โดยมีพื้นที่ในความรับผิดชอบทั้งสิ้น 12.92 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรในปัจจุบัน (ณ เดือนเมษายน 2551) จำนวน 6,599 คน แยกเป็นเพศชาย 3,259 คน เพศหญิง 3,340 คน จำนวนครัวเรือน 1,987 ครัวเรือน

สภาพโดยทั่วไป

เทศบาลตำบลพรหมโลก มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขา มีคลองไหลผ่านในพื้นที่ของเทศบาลจำนวน 2 สาย ได้แก่ คลองปลายอวน และคลองนอกท่า ซึ่งมีต้นแหล่งน้ำจากเทือกเขาหลวง เทศบาลตำบลพรหมโลกตั้งอยู่ห่างจากฝั่งทะเลทางด้านอ่าวไทย ทางทิศตะวันออกประมาณ 40 กิโลเมตร เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับเส้นศูนย์สูตรและคาบสมุทรมอง ซึ่งมีเทือกเขานครศรีธรรมราช อยู่ในเขตภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ภูมิอากาศในเขตเทศบาลจึงมี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน และฤดูฝน กล่าวคือ ฤดูร้อน อยู่ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน อากาศค่อนข้างร้อนตลอดฤดูกาล ส่วนฤดูฝน แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อันเป็นช่วงที่ฝนตกหนาแน่น

อาณาเขต เทศบาลตำบลพรหมโลก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของตัวเมืองนครศรีธรรมราช

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลบ้านเกาะและตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตอุทยานแห่งชาติเขาหลวง อำเภอลานสกา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ เทศบาลตำบลพรหมคีรี อำเภอพรหมคีรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เขตอุทยานแห่งชาติเขาหลวง อำเภอพิปูน

ชุมชนในตำบลพรหมโลก เทศบาลตำบลพรหมโลกประกอบด้วยชุมชน 13 ชุมชน

1. ชุมชนพรุชนเหนือ
2. ชุมชนปลายอวนบน
3. ชุมชนสวนจันทร์ศรี
4. ชุมชนพรุชนใต้
5. ชุมชนปลายอวนล่าง
6. ชุมชนห้วยหยี
7. ชุมชนนาเลน
8. ชุมชนตลาดนอกท่า
9. ชุมชนบ้านหลังเขา
10. ชุมชนหน้าเขาขุนพนม
11. ชุมชนตลาดศุกร์
12. ชุมชนเขาปูน
13. ชุมชนบ้านปึก

น้ำตกพรหมโลก (อุทยานแห่งชาติเขาหลวง)

ประวัติความเป็นมา น้ำตกพรหมโลก ตั้งอยู่ภายในหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาหลวง ที่ ขล.1 (น้ำตกพรหมโลก) เป็นหน่วยฯ ที่ 1 ของอุทยานแห่งชาติเขาหลวง เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2519 และเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2526 อยู่ในท้องที่หมู่ที่ 5 ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ประวัติความเป็นมาชื่อของ “น้ำตกพรหมโลก” ชาวบ้านเชื่อว่าน้ำตกพรหมโลกมีสภาพที่สูงชันประกอบด้วยมีต้นไม้และพรรณไม้ขนาดใหญ่ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านสมัยก่อนเชื่อกันว่าสถานที่บริเวณนี้เป็นสถานที่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาสถิต ณ สถานที่แห่งนี้ โดยเฉพาะเทพชั้นพรหมทั้งโลกได้มาสถิตบนชั้นน้ำตกจึงได้ตั้งชื่อ “น้ำตกพรหมโลก” มาจนถึงทุกวันนี้ กิจกรรมที่สามารถทำได้จะเป็นรูปแบบวันเดียวกลับ เช่น เล่นน้ำตก ปิกนิก เดินศึกษาธรรมชาติ เป็นต้น น้ำตกพรหมโลกถือเป็นน้ำตกที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่โดดเด่นแห่งหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวคือ เมื่อ 15 มีนาคม พ.ศ. 2502 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จประพาสและได้จารึกพระปรมาภิไธยย่อ ภปร และ สก ที่หน้าผาชั้นน้ำตกชั้นที่ 1 หนานบ่อน้ำวน และ เมื่อ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เสด็จประพาสน้ำตกพรหมโลก น้ำตกพรหมโลกเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่สวยงาม มีชั้นน้ำตกประมาณ 50 ชั้น เปิดบริการให้เข้าชมได้เพียง 4 ชั้น คือ หนานวังบ่อน้ำวน หนานวังไม้ปึก หนานวังหัวบัว และหนานวังอ้ายแล ขนาดพื้นที่ (ไร่) 89648 ตรม. ที่ตั้ง ต.พรหมโลก อ.พรหมคีรี จ.

นครศรีธรรมราช ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช พรหมโลก พรหมคีรี นครศรีธรรมราช 80320 พื้นที่ในการจอดรถสามารถรองรับได้ จำนวน 50 คัน

ข้อมูลจากอุทยานแห่งชาติเขาหลวงกำหนดให้ น้ำตกพรหมโลก เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ น้ำตก อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นน้ำตกที่ใกล้ที่สุดกับตัวอำเภอพรหมคีรี จากสี่แยกนอกท่าเลี้ยวซ้ายไปตามถนนสาย 4132 บ้านนอกท่า-น้ำตกพรหมโลก ระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตรก็จะถึงน้ำตก ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาหลวง จัดเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่สมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด น้ำตกพรหมโลกจึงเป็นน้ำตกที่สวยงามมาก มีลานหินกว้าง เหมาะสำหรับนั่งพักผ่อน แอ่งน้ำบางแห่งลึกและเป็นวังน้ำวน นักท่องเที่ยวจึงควรระมัดระวัง

ลักษณะเด่น มีชั้นน้ำตกที่สวยงาม เหมาะแก่การเล่นน้ำที่ชมพักผ่อนและชมทัศนียภาพ มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ สำหรับเรียนรู้ระบบนิเวศและความหลากหลายทางธรรมชาติ มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านอาหาร ฯลฯ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนกรัตน์ รัตนพันธ์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ถ้ำเลเขากอบ จังหวัดตรัง งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยรอบ ถ้ำเลเขากอบ เส้นทางโดยรอบถ้ำเลเขากอบ และเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศถ้ำเลเขากอบ จังหวัดตรัง กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนหมู่ที่ 1 บ้านเขากอบ ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จำนวน 286 เลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามซึ่งมีการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า เส้นทางโดยรอบถ้ำเลเขากอบมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพรรณไม้อยู่ในระดับมาก ($X = 4.18$) ด้านสัตว์อยู่ในระดับมาก ($X = 3.98$) และด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก ($X = 4.08$) และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเส้นทางโดยรอบถ้ำเลเขากอบ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 91.6 ซึ่งบุคคลหรือหน่วยงานที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากที่สุด คือ ประชาชน ร้อยละ 53.5 รองลงมาคือผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยละ 31.8 และนายอำเภอร้อยละ 4.7 ตามลำดับ นอกจากนี้แนวทางการพัฒนาเส้นทาง ศึกษาธรรมชาติสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับรูปแบบเส้นทางศึกษาธรรมชาติโดยมีคนนำทางร้อยละ 97.6 เส้นทางศึกษาธรรมชาติด้วยตนเองร้อยละ 94.8 และเส้นทางศึกษาธรรมชาติโดยจักรยาน ร้อยละ 89.2 และส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย กับเส้นทางศึกษาธรรมชาติด้วยการขี่ม้า ร้อยละ 78.0

ชวลีวรรณ ปราณิธรรมและคณะ (2562) ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลัก ในการเดินทางมาเพื่อพักผ่อน และเลือกใช้บริการที่พักประเภทโรงแรม หากมีโอกาสกลับมาพักที่อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะเลือกที่พักเดิมอีก การเลือกที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยการ

ตัดสินใจมากที่สุดคือด้านที่พักและบริการรองลงมาคือด้านพนักงานให้บริการ สถานที่ตั้งหรือช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคาที่พัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการส่งเสริมการตลาดตามลำดับ

พิชญ์ ดวงฟู (2558). ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปางงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์จำแนกตาม พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและจำแนกตามความพึงพอใจนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดลำปางโดยมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปางส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุในช่วง 20 – 30 ปีมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาทประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่อาศัยอยู่ภาคกลาง ผลการวิจัยในเรื่องระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดลำปางพบว่าหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการในจังหวัดลำปางควรพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ด้านสาธารณูปโภค 3) ด้านแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านบุคลากร

รัฐกานต์ สามสี (2558) ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 20-29 ปี การศึกษาในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด อาชีพนักเรียนนักศึกษา ระดับรายได้ต่อเดือน 10,000 – 30,000 บาท ภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ ส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวแบบไม่ค้างคืน ใช้จ่ายพาหนะรถยนต์ส่วนบุคคล โดยการเดินทางมาท่องเที่ยวให้ความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ กิจกรรมที่อยากใหม่ในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม คือ พักผ่อนริมหาดมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมเล่นน้ำทะเล ด้านระดับความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการจากการศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เสาวคนธ์ ฟรายแก้ว (2563) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกรณีศึกษา กลุ่มเขาออกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการทดสอบพบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการรักษาคุณค่าสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านพื้นที่ และนักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหารการจัดการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า 1.ประชาชนในท้องถิ่นร่วมกันดูแลความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงการวางถังขยะตามจุดต่าง ๆ ส่วนสภาพถนนในการเดินทางเข้ามาทำเรือสภาพงบประมาณมาบำรุง ซ่อมแซมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ใช้ถนนที่มีสภาพดี และเกิดความปลอดภัย 2. เพื่อให้เกิดปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน 3. ร่วมกันให้ข้อมูลความรู้แก่นักท่องเที่ยว อาจจะเป็นการแจกแผ่นพับ

4. การสร้างรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่น ควรผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว จับจ่ายในการซื้อของฝากของที่ระลึกกันในราคาไม่แพงจนเกินไป 5. การมีส่วนร่วมกันในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนโดยกลุ่มชุมชนโดยการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการสื่อสารให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ สวยงามควรค่าแก่การรักษา ด้วยความร่วมมือจากภาครัฐ ประชาชนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการแก้ไขปัญหา เช่น จัดพื้นที่จอดรถให้เพียงพอและปลอดภัย การจัดการขยะ การอบรมภาษาให้กับประชาชนในชุมชน การชอมถนนให้อยู่ในสภาพดีและปลอดภัย การจำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพและหลากหลาย เพื่อความยั่งยืนต่อไป

อรรณพ เรืองกัลป์ปวงศ์ และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการท่องเที่ยวและความพึงพอใจคุณภาพในการให้บริการอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการตลาดน้ำจังหวัดนนทบุรีคือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและจัดงบประมาณสนับสนุนในด้านต่างๆรวมทั้งส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนเข้ามาจัดทำรายการเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำ อย่างไรก็ตามในส่วนของผู้ดูแลบริหารจัดการตลาดน้ำต้องสร้างความแตกต่างในการให้บริการและอัตลักษณ์ของตลาดน้ำ นอกจากนี้ยังต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการรวมถึงสร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการประเภทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษา การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร 2 กลุ่ม ที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่นผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน
2. นักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทำวิจัยโดยแบบออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

2.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่นผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน คือ ผู้นำชุมชนหรือตัวแทนผู้นำชุมชนตำบลพรหมโลกจากทั้ง 13 ชุม ได้แก่ 1.ชุมชนพรชนเหนือ 2. ชุมชนปลายอวนบน 3. ชุมชนสวนจันทร์ศรี 4. ชุมชนพรชนใต้ 5. ชุมชนปลายอวนล่าง 6.ชุมชนห้วยหยี 7. ชุมชนนาเลน 8. ชุมชนตลาดนอกท่า 9. ชุมชนบ้านหลังเขา 10.ชุมชนหน้าเขาขุนพนม 11.ชุมชนตลาดศุกร์ 12. ชุมชนเขาปูน 13. ชุมชนบ้านปึก

2.2 นักท่องเที่ยวที่เคยเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อยู่ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงใช้วิธีการกำหนดตัวอย่างใช้สูตร W.G. Cochran (1953 p.178) (ยุทธ ไชยวรรณ p.64) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ 95 % และมีค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดของแบบสอบถามผู้วิจัยจึงขอเก็บแบบสอบถามเป็นจำนวน 400 ชุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

ซึ่ง

- n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
P = สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม
Z = ความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
d = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้

แทนค่าของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{P(1-P)Z^2}{d^2} \\
 &= \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{(0.05)^2} \\
 &= \frac{0.5 \times 0.5 \times 3.84}{0.0025} \\
 &= 385 \sim 400
 \end{aligned}$$

จากสูตรจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างครอบคลุมประชากรทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้สำรองจำนวนกลุ่มตัวอย่างไว้ 5 % ดังนั้นจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

1.3 วิธีการการสุ่มตัวอย่าง

ในงานวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ เจาะจงตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่มีที่อยู่ในหมู่บ้านที่ใกล้ชิดกับแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด และเจาะจงผู้ประกอบการด้านที่พักอาศัย จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ บ้านยายรา ชุมชนท่องเที่ยวพรหมโลก

2. นักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

การสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวอย่างโดยการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง

1.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้นำท้องถิ่นและผู้ประกอบการตำบลพรหมโลก

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และเก็บแบบสอบถาม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ

2.1 เอกสาร วารสาร หนังสือและบทความที่เกี่ยวข้อง

2.2 รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 สืบหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

3. นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมาปรับปรุงแล้วใช้ทดสอบกับผู้บริโภครายจำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ (Cronbach) ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” และจะต้องได้

ค่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอย่างน้อย 0.60 ขึ้นไป จึงจะสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้ (Sekaran. 1992) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

4. นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปผล

2. ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่นผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และไม่มีโครงสร้าง ซึ่งเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับ ส่วนประสิทธิภาพการตลาดบริการ 7'Ps ผลผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคลหรือพนักงาน ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการ การศึกษา SWOT Analysis ของแหล่งท่องเที่ยว

ชุดที่ 2 แบบสอบถามนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นการใช้วัดคำถามแบบปลายปิด (Closed ended)คำถามแบบมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple choices question) คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และความต้องการองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ 1 เพศ มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกสองคำตอบ (Simple Dichotomy question) มีระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อ 2 อายุ มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice) มีระดับการวัดเป็นข้อมูลแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 3 อาชีพ มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice) มีระดับการวัดเป็นข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อ 4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice) มีระดับการวัดเป็นข้อมูลแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 5 ระดับการศึกษา มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice) มีระดับการวัดเป็นข้อมูลแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ข้อ 6 สถานภาพ มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice) มีระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อ 7 ภูมิลำเนา มีลักษณะคำถามแบบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice) มีระดับการวัดข้อมูลแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 ส่วนประสิทธิภาพการตลาดบริการ 7'Ps มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)แบ่งเป็น 5 ระดับ ผลผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคลหรือพนักงาน ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ด้านกระบวนการ

ส่วนที่ 3 ความต้องการองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีการให้คะแนนแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น กิจกรรมการท่องเที่ยว การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ที่พักนักท่องเที่ยว

1.5 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดการทำข้อมูล

1.1 นำแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความสมบูรณ์โดยดูจากการตอบคำถามได้ครบถ้วนสมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์

1.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

1.3 นำแบบสอบถามที่ได้มาลงรหัส Coding ตามที่กำหนดรหัสไว้

1.4 การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วนำมาบันทึกโดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่อุทยานและผู้นำชุมชน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ อ่านทบทวน และสรุปเป็นประเด็นจากแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างโดยการบรรยาย

2. นำแบบสอบถามที่ได้ มาวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ เพื่อทำการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม

2.2 นำแบบสอบถามความต้องการองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาโดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และตรวจให้คะแนนแต่ละข้อ โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	มาก
ระดับ	3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	น้อย
ระดับ	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การกำหนดคะแนนเฉลี่ยและใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา.2545 : 45)

$$\begin{aligned}
 1. \text{ พิสัย} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} \\
 &= \frac{5 - 1}{4} \\
 2. \text{ ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย/จำนวนชั้น} \\
 &= \frac{4}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แสดงว่า	อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แสดงว่า	อยู่ในระดับสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงว่า	อยู่ในระดับสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงว่า	อยู่ในระดับสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงว่า	อยู่ในระดับสำคัญน้อยที่สุด

จากนั้นนำคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อที่ได้ มารวมกันแล้วหารเฉลี่ยด้วยจำนวนข้อ จะได้คะแนนเฉลี่ยรวมของคะแนนด้านนั้นทั้งหมด แล้วนำคะแนนที่ได้มาแปลความหมายสรุป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของ Cornbrash ที่เรียกว่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยใช้สูตรดังนี้ (α) พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2545 : 54

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
K	แทน	จำนวนข้อของคำถามในแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติพื้นฐาน (เชิงบรรยาย) มีดังนี้

2.1 ค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2544 : 293)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}}$$

2.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544: 35)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x}	แทน	ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอวิเคราะห์ผลข้อมูลจากการวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอุทยานนกน้ำทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพ และภูมิลำเนา ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ พร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และนำเสนอในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 3 ข้อที่ 1- 6 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อระดับความสำคัญขององค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและสถานภาพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	97	24.30
หญิง	303	75.70
รวม	400	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	100	25.00
21 – 30 ปี	156	39.00
31 – 40 ปี	79	19.70
41 – 50 ปี	43	10.70
51 – 60 ปี	15	3.80
61 ปีขึ้นไป	7	1.80
รวม	400	100.00
3. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	175	43.80
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	121	30.30
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	64	16.00
พนักงานบริษัทเอกชน	17	4.20
เกษตรกร	10	2.50
อื่นๆ	13	3.20
รวม	400	100.00
4. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 10,000 บาท	31	7.70
10,001 – 20,000 บาท	220	55.00
20,001 – 30,000 บาท	137	34.30
30,001 – 40,000 บาท	9	2.20
40,001 – 50,000 บาท	3	0.80
รวม	400	100.00
5. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	134	33.5
ปริญญาตรี	244	61.00
สูงกว่าปริญญาตรี	22	5.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพ และภูมิลำเนา(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. สถานภาพ		
โสด	250	62.50
สมรส	134	33.50
หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	16	4.00
รวม	400	100.00
7. ภูมิลำเนา		
จังหวัดนครศรีธรรมราช	266	66.50
จังหวัดอื่นๆ	134	33.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ราย สามารถอธิบายได้ดังนี้

เพศ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 75.70 เป็นเพศชาย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 ตามลำดับ

อายุ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 อายุ ระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 และช่วงอายุที่มาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิง นิเวศอำเภอพรหมคีรีน้อยที่สุดคือ อายุ 61 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษา จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมา คือ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.20 อาชีพเกษตรกร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และประกอบอาชีพอื่นๆ ได้แก่ ชาย ของออนไลน์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 รายได้ต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 และรายได้ต่อเดือน 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ภูมิลำเนา พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาคือมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นๆ ได้แก่ ตรัง พัทลุง กระบี่ สุราษฎร์ธานี สงขลา สมุทรปราการ กรุงเทพฯ เป็นต้น จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.3 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านผลิตภัณฑ์

ส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. น้ำตก/เส้นทางธรรมชาติ ต้นไม้ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ	4.13	.703	มาก
2. ร้านขายของฝากมีความเพียงพอ เหมาะสม	4.12	.778	มาก
3. ร้านอาหาร/ที่พัก เพียงพอ เหมาะสม	4.11	.789	มาก
4. กิจกรรม เล่นน้ำ เดินป่า ถ่ายรูป พายเรือ เล่นกีฬา บาดิก ทำขนม ฯลฯ	3.82	.873	มาก
5. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม	3.42	.800	มาก
รวม	4.04	.652	มาก

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านผลิตภัณฑ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านผลิตภัณฑ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ น้ำตก/เส้นทางธรรมชาติ ต้นไม้ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.13 และรองลงมาคือ ร้านขายของฝากควรจํานวนมีความ

เพียงพอและเหมาะสม (\bar{x}) เท่ากับ 4.12 ร้านอาหาร/ที่พัก เพียงพอและเหมาะสม (\bar{x}) เท่ากับ 4.11 ควรมี กิจกรรม เล่นน้ำ เดินป่า ถ่ายรูป พายเรือ แผ่นผ้าบาติก ทำขนม และอื่นๆ (\bar{x}) เท่ากับ 3.82 สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม (\bar{x}) 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านราคา

ส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. ราคาค่าเช่าสถานที่เหมาะสม	4.00	.721	มาก
2. ราคาค่าอาหารเหมาะสม	3.98	.810	มาก
3. ราคาค่าที่พักเหมาะสม	3.92	.797	มาก
4. ราคาเป็นมาตรฐานมีความยุติธรรม	3.96	.820	มาก
รวม	3.89	.787	มาก

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านราคา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านราคาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ ราคาค่าเช่าสถานที่เหมาะสม (\bar{x}) เท่ากับ 4.00 ราคาค่าอาหารเหมาะสม มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.98 ราคาเป็นมาตรฐานมีความยุติธรรม (\bar{x}) เท่ากับ 3.96 ราคาค่าที่พักเหมาะสม (\bar{x}) เท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนประสมทางการตลาด ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. ความพร้อมของสถานที่	3.46	.911	มาก
2. ความปลอดภัยของสถานที่	4.00	.824	มาก
3. ความสะดวกของสถานที่	3.81	.834	มาก
4. ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ	3.77	.868	มาก
5. ความเหมาะสมของที่จอดรถ	3.83	.869	มาก
6. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ สัญญาณโทรศัพท์ ระบบอินเทอร์เน็ต	3.70	.915	มาก
รวม	3.90	.632	มาก

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับ ความปลอดภัยของสถานที่ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.00 รองลงมาคือ ความเหมาะสมของที่จอดรถ (\bar{x}) เท่ากับ 3.83 ความสะดวกของสถานที่ (\bar{x}) เท่ากับ 3.81 ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ (\bar{x}) เท่ากับ 3.77 สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ สัญญาณโทรศัพท์ ระบบอินเทอร์เน็ต (\bar{x}) เท่ากับ 3.70 ความพร้อมของสถานที่ (\bar{x}) เท่ากับ 3.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งเสริมการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. สื่อโฆษณา	3.77	.802	มาก
2. ป้ายบอกเส้นทาง	3.77	.855	มาก
3. ป้ายแสดงราคาสินค้าและบริการ	3.81	.911	มาก
4. ป้ายราคาค่าเข้าชมสถานที่	3.72	1.00	มาก
รวม	3.77	.626	มาก

จากตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีป้ายแสดงราคาสินค้าและบริการ (\bar{x}) เท่ากับ 3.81 สื่อโฆษณา (\bar{x}) เท่ากับ 3.77 ป้ายบอกเส้นทาง (\bar{x}) เท่ากับ 3.77 และ ป้ายราคาค่าเข้าชมสถานที่ (\bar{x}) เท่ากับ 3.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคคล

ส่วนประสมทางการตลาด ด้านบุคคล	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. การให้คำแนะนำของบุคลากร	3.98	.796	มาก
2. ตอบข้อซักถามได้	3.83	.838	มาก
3. มีความรู้ความสามารถ	3.77	.906	มาก
รวม	3.88	.689	มาก

จากตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านบุคคล นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการให้คำแนะนำของบุคลากร มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.98 รองลงมาคือ ตอบข้อซักถามได้ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.83 และ มีความรู้ความสามารถ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ

ส่วนประสมทางการตลาด	(\bar{x})	S.D	ระดับ
ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ			ความสำคัญ
1. มีความสุภาพ	3.94	.811	มาก
2. พนักงานในแหล่งท่องเที่ยวแต่งตัวเหมาะสม	3.83	.878	มาก
3. ให้บริการเสมอภาค	3.80	.853	มาก
รวม	3.80	.835	มาก

จากตารางที่ 4.7 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีความสุภาพ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.94 รองลงมาคือ พนักงานในแหล่งท่องเที่ยวแต่งตัวเหมาะสม มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.83 และ ให้บริการเสมอภาค มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกระบวนการ

ส่วนประสมทางการตลาด	(\bar{x})	S.D	ระดับ
ด้านกระบวนการ			ความสำคัญ
1. ป้ายแสดงกฎระเบียบต่างๆชัดเจน	3.81	.752	มาก
2. ให้บริหารรวดเร็ว	4.08	.809	มาก
3. ให้บริการถูกต้อง	3.87	.860	มาก
4. ความประทับใจเมื่อท่องเที่ยว	4.05	.851	มาก
รวม	4.07	8.63	มาก

จากตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ ให้บริการรวดเร็ว มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.08 ความประทับใจเมื่อท่องเที่ยว มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.05 ให้บริการถูกต้อง มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.87 ป้ายแสดงกฎระเบียบต่างๆชัดเจน มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.81 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4.9 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. เดินทางโดยรถส่วนตัว	4.01	.730	มาก
2. มีรถรับจ้างประจำทาง	4.04	.652	มาก
3. มีรถรับจ้างส่วนบุคคล	3.90	.632	มาก
4. เส้นทางในการเข้าถึงสะดวกสบาย	3.77	.626	มาก
5. ความรวดเร็วในการเดินทาง	3.88	.689	มาก
6. สัญญาณโทรศัพท์มือถือ	3.81	.752	มาก
รวม	4.01	.730	มาก

จากตารางที่ 4.9 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีรถรับจ้างประจำทาง มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.04 รองลงมา คือ เดินทางโดยรถส่วนตัว มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.01 มีรถรับจ้างส่วนบุคคล มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.90 ความรวดเร็วในการเดินทาง มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.88 สัญญาณโทรศัพท์มือถือ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. ความร่มรื่นโดยรวมของสถานที่	4.16	.968	มาก
2. ความงดงามของธรรมชาติ	3.81	.875	มาก
3. ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ	4.54	.542	มาก
4. ความหลากหลายทางธรรมชาติ	4.57	.540	มาก
5. ขนาดของพื้นที่สำหรับพักผ่อน	3.47	.780	มาก
6. ขนาดของพื้นที่สำหรับเล่นน้ำ	3.46	1.301	มาก
รวม	3.90	.577	มาก

จากตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ดังนี้ ความหลากหลายทางธรรมชาติ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.57 ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.54 ความร่มรื่นโดยรวมของสถานที่ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.16 ความงดงามของธรรมชาติ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.81 ขนาดของพื้นที่สำหรับพักผ่อน มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.47 และ ขนาดของพื้นที่สำหรับเล่นน้ำ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. สถานที่ถ่ายรูป	4.34	.822	มากที่สุด
2. สถาปัตยกรรมของอาคารและสิ่งก่อสร้าง	4.29	.770	มากที่สุด
3. บรรยากาศโดยรวมของร้านค้าหรือสถานที่	4.07	.888	มาก
4. ป้ายบอกทาง	4.02	.848	มาก
รวม	4.09	.980	มาก

จากตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ สถานที่ถ่ายรูป มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.34 รองลงมาคือ สถาปัตยกรรมของอาคารและสิ่งก่อสร้าง มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.29 ส่วนประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศโดยรวมของร้านค้าหรือสถานที่ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.07 และ ป้ายบอกทาง มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. ศึกษาเส้นทางธรรมชาติ	4.00	.918	มาก
2. ส่องสัตว์ดูนก	4.07	.920	มาก
3. เทียน้ำตก/เล่นน้ำ	4.16	1.016	มาก
4. พักผ่อน	4.48	.675	มากที่สุด
5. ถ่ายรูป	3.93	1.061	มาก
6. ศึกษาระบบนิเวศ	4.61	.663	มากที่สุด
7. ตั้งแคมป์	3.83	.948	มาก
8. ชีจรรย์านท่องเที่ยว	4.01	.955	มาก
9. เพื่อรับประทานอาหาร	4.06	.842	มาก
10. การเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน/วัฒนธรรมท้องถิ่น	4.12	.943	มาก
รวม	4.05	.932	มาก

จากตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ศึกษาระบบนิเวศ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.61 รองลงมา คือ พักผ่อน มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.48 ส่วนประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เทียน้ำตก/เล่นน้ำ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.16 การเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน/วัฒนธรรม มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.12 ท้องถิ่น ส่องสัตว์ดูนก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.07 เพื่อรับประทานอาหาร มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.06 ชีจรรย์านท่องเที่ยว มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.01 ศึกษาเส้นทาง

ธรรมชาติ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.00 ถ้ายรูป มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.93 ตั้งแคมป์ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. จำนวนร้านอาหาร	4.57	.540	มากที่สุด
2. ความหลากหลายของประเภทอาหาร	4.50	.435	มากที่สุด
3. ร้านขายเสื้อผ้า อุปกรณ์เล่นน้ำ เต้นท์สนาม	3.32	1.341	ปานกลาง
4. ร้านขายของที่ระลึก	3.25	1.269	ปานกลาง
5. จำนวนห้องน้ำ	4.54	.534	มากที่สุด
6. ความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม	4.39	.598	มากที่สุด
7. บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์	4.22	.791	มากที่สุด
8. ตลาดวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.37	.801	มากที่สุด
9. จุดทิ้งขยะ	3.31	1.209	ปานกลาง
รวม	4.50	.395	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ จำนวนร้านอาหาร มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.57 รองลงมา คือ จำนวนห้องน้ำ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.54 ความหลากหลายของประเภทอาหาร มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.50 ความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.39 ตลาดวัฒนธรรมท้องถิ่น มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.37 บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.22 ร้านขายเสื้อผ้า อุปกรณ์เล่นน้ำ เต้นท์สนาม มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดง ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์กำหนดระดับความสำคัญ ความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่พักนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี ด้านที่พักนักท่องเที่ยว	(\bar{x})	S.D	ระดับ ความสำคัญ
1. ประเภทโรงแรม	4.12	.779	มาก
2. ประเภทรีสอร์ท	3.87	.337	มาก
3. ประเภทโฮมสเตย์	4.16	.356	มาก
4. ประเภทเกสต์เฮาส์	3.52	.364	มาก
5. ประเภทเต็นท์	3.25	1.269	ปานกลาง
รวม	4.24	.257	มาก

จากตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่พักนักท่องเที่ยวผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่พักนักท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก คือ ประเภทโฮมสเตย์ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.16 รองลงมา คือ ประเภทโรงแรม มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.12 ประเภทรีสอร์ท มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.87 ประเภทเกสต์เฮาส์ มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.52 ส่วนประเภทเต็นท์ ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.25 ตามลำดับ

ผลการสังเคราะห์จากการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คนที่ 1

จากการให้สัมภาษณ์ พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวได้เรียนรู้ ได้แก่ การทำผ้าบาติก เดินชมน้ำตก เดินป่า ศึกษาเรียนรู้วิถีการเพาะเห็ด และเรียนรู้การทำผลิตภัณฑ์ชุมชนตามกลุ่มต่างๆ ได้แก่ กลุ่มไม้กวาดดอกหญ้า กลุ่มทำไต้ปลาแห้ง และไปสักการะพระเจ้าตากสินที่วัดเขาขุนพนม และยังมีศูนย์เรียนรู้รักษาคันโดนงูกัดที่วัดพรหมโลก นอกจากนี้ ยังมีบริการห้องพัก อาหาร ไกด์นำเที่ยว ศึกษาเส้นทางธรรมชาติ

ทิศทางการกำหนดราคาสินค้าและบริการผู้ประกอบการมีการกำหนดราคาสินค้าและบริการที่ย่อมเยา เนื่องจากหวังผลระยะยาวต้องการให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและกลับมาเที่ยวยังชุมชนพรหมโลกอีก

ช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ มีการประชาสัมพันธ์ทางเพจ ป้ายกลางแจ้งโทรศัพท์ เว็บไซต์ และเข้าร่วมโครงการต่างๆที่ภาครัฐหรือเอกชนจัดขึ้นเพื่อเป็นการสื่อสารและต้องการให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด

การแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีการแนะนำแบบบอกต่อนักท่องเที่ยวรักและหวงแหนความเป็นธรรมชาติ แนะนำถึงความสำคัญของระบบนิเวศเพื่อให้นักท่องเที่ยวตระหนักและไม่ทำลายระบบนิเวศระหว่างเดินทางท่องเที่ยวหรือเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ บอกถึงผลกระทบที่เกิดจากการวางโต๊ะอาหารในเส้นทางน้ำตกไหลผ่าน หรือผลกระทบที่เกิดจากการทิ้งเศษอาหารและขยะลงในน้ำตก หรือตามเส้นทางธรรมชาติ เมื่อหลายปีที่ผ่านมาชาวบ้านในชุมชนและผู้ประกอบการบางส่วนรวมตัวกันต่อต้านผู้ประกอบการร้านอาหารที่วางโต๊ะอาหารในเส้นทางน้ำตก เพื่อเป็นการรักษาระบบนิเวศ

ด้านบุคลากรหรือพนักงาน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความรู้และความสามารถ อีกทั้งสร้างทักษะและประสบการณ์ให้กับสมาชิกทุกคนเพื่อเตรียมความพร้อมในการบริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

ด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ จัดตั้งเป็นศูนย์เรียนรู้ ศูนย์ฝึกอบรม มีการจัดทำสวนสมรมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และศึกษา เรียนรู้การทำผ้าบาติกโดยการใช่วิถีจากธรรมชาติ มีบริการห้องพักที่ได้มาตรฐาน ได้แก่ สะอาดทั้งภายในและบริเวณโดยรอบ มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอต่อการใช้บริการ

ด้านกระบวนการ ทางกลุ่มจัดบริการรถรับส่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในชุมชน ให้บริการที่เสมอภาคกับนักท่องเที่ยวทุกคนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ให้บริการด้วยความจริงใจสุภาพ

คนที่ 2

จากการให้สัมภาษณ์ พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวได้เรียนรู้ ได้แก่ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเส้นทางธรรมชาติ กิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การเล่นน้ำ การทำอาหาร การเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชน การใช้ภาษาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาระบบนิเวศ ได้แก่ การนำอาหารใส่ปิ่นโตเมื่อเดินป่า โดยจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อธรรมชาติและยังช่วยกันรักษาระบบนิเวศทางธรรมชาติอีกด้วย การนำกากหมากมาทำเป็นบรรจุภัณฑ์ การพาชมกลุ่มอาชีพต่างๆของคนในชุมชน

ทิศทางการกำหนดราคาสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการมีการกำหนดราคาสินค้าและบริการที่ย่อมเยา เนื่องจากหวังผลระยะยาวต้องการให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและกลับมาเที่ยวยังชุมชนพหุวัฒนธรรมโลกอีก เสมือนนักท่องเที่ยวเป็นเหมือนคนในครอบครัว

ช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ มีการประชาสัมพันธ์ทางเฟซบุ๊ก ป้ายกลางแจ้งโทรศัพท์ และเข้าร่วมโครงการต่างๆที่ภาครัฐหรือเอกชนจัดขึ้นเพื่อเป็นการสื่อสารและต้องการให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด นามบัตร

การแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เจ้าของกิจการจะแนะนำโดยการพูดคุยบอกกล่าว เกี่ยวกับการช่วยกันรักษาความสะอาด การทิ้งขยะให้ตรงจุด การไม่ทำลายต้นไม้สัตว์ต่างๆ เพราะจะเป็นการช่วยกันดูแลระบบนิเวศให้สมบูรณ์และทำให้ชุมชนพหุวัฒนธรรมโลกเป็นชุมชนที่เดินทางมาเที่ยวอยู่เสมอ

ด้านบุคลากรหรือพนักงาน การดำเนินกิจการ เป็นการดำเนินการแบบครอบครัว พนักงานส่วนใหญ่เป็นเครือญาติ และให้บริการนักท่องเที่ยวเสมือนคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นรับประทานอาหารเช้าและนักท่องเที่ยวสามารถซื้ออาหารมาประกอบอาหารทานเองได้ ต้องการให้นักท่องเที่ยวรู้สึกเป็นกันเองมากที่สุดและต้องการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว

ด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ มีการบริการห้องพักที่มีความเป็นส่วนตัว มีพื้นที่ส่วนรวมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นน้ำ การพักผ่อน การออกกำลังกาย การประกอบอาหาร และจัดทำจุดถ่ายรูปไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว

ด้านกระบวนการ ให้บริการแบบเป็นกันเอง สุภาพ อำนวยความสะดวกด้านการเดินทาง ได้แก่บริการรถจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการปั่นจักรยานชมบรรยากาศ

ผลการสังเคราะห์จากการสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน ด้านการตลาดการท่องเที่ยวในชุมชน ตำบลพหุวัฒนธรรมโลก อำเภอพหลามคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คนที่ 1

ด้านผลิตภัณฑ์และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดกิจกรรม ปั่นจักรยานชมเส้นทางธรรมชาติ จะจัดขึ้นทุก 2 ปี สนับสนุนกิจกรรมของชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์แปรรูป และผลิตภัณฑ์เป็นสินค้าโอท็อปประจำตำบล จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 15 คน

ทิศทางการกำหนดราคาสินค้าและบริการ บอกกล่าวแนวทางให้กับคนในชุมชนเกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและบริการ เน้นการให้บริการที่ดี สุภาพ เหมาะสม ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพราะถ้าต้องการให้นักท่องเที่ยวประทับใจจะต้องทำให้นักท่องเที่ยวรับรู้ถึงความจริงใจ ความซื่อสัตย์ โดยการกำหนดราคาย่อมเยาไม่ว่าจะเป็นราคาสินค้าหรือค่าบริการห้องพัก ค่ารถประจำทาง รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมต่างๆในชุมชน

ช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ จำหน่ายสินค้าที่แหล่งผลิตหรือศูนย์เรียนรู้ประจำกลุ่มการแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีป้ายรณรงค์เกี่ยวกับการทิ้งขยะให้เป็นที่เป็นทาง การรณรงค์ให้ช่วยกันรักษาระบบนิเวศ ไม่ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติ นำนักท่องเที่ยวศึกษาเส้นทางอุทยานเชิงเขา

ด้านบุคลากรหรือพนักงาน มีการจัดกิจกรรมช่วยกันรักษาความสะอาด สร้างความสวยงาม ในเส้นทางการเดินทางไปยังน้ำตกพรหมโลก โดยการขอความร่วมมือจากชาวบ้านในชุมชน ช่วยรักตัดหญ้า บริเวณทางขึ้นน้ำตก

ด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ หมู่บ้านร่วมกันปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ริมทางให้สวยงาม

ด้านกระบวนการ ให้บริการแบบเป็นกันเอง สุภาพ อำนวยความสะดวกด้านการเดินทางและการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ให้บริการที่ถูกต้อง รวดเร็ว

คนที่ 2

ด้านผลิตภัณฑ์และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว มีสินค้าโอท็อปประจำหมู่บ้าน กิจกรรมวิ่งมาราธอน

ทิศทางการกำหนดราคาสินค้าและบริการ บอกกล่าวแนวทางให้กับคนในชุมชนเกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและบริการ เน้นการให้บริการที่ดี สุภาพ เหมาะสม ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพราะถ้าต้องการให้นักท่องเที่ยวประทับใจจะต้องทำให้นักท่องเที่ยวรับรู้ถึงความจริงใจ ความซื่อสัตย์ โดยการกำหนดราคาอย่ามั่วไม่ว่าจะเป็นราคาสินค้าหรือค่าบริการห้องพัก ค่ารถประจำทาง รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมต่างๆในชุมชน

ช่องทางการจำหน่ายและการประชาสัมพันธ์ จำหน่ายสินค้าที่แหล่งผลิตหรือศูนย์เรียนรู้ประจำกลุ่ม

การแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีป้ายรณรงค์เกี่ยวกับการทิ้งขยะให้เป็นที่เป็นทาง การรณรงค์ให้ช่วยกันรักษาระบบนิเวศ ไม่ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติ นำนักท่องเที่ยวศึกษาเส้นทางอุทยานเชิงเขา

ด้านบุคลากรหรือพนักงาน มีเจ้าหน้าที่อุทยานเข้ามาประชุมชี้แจง เชิญชวน และรณรงค์ให้ช่วยกันรักษาธรรมชาติและช่วยกันดูแลระบบนิเวศ โดยเริ่มจากตัวเราไม่ทำลายทรัพยากร และต้องช่วยกันรักษา

ด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ หมู่บ้านร่วมกันปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ริมทางให้สวยงาม

ด้านกระบวนการ ให้บริการแบบเป็นกันเอง สุภาพ อำนวยความสะดวก ด้านการเดินทางและการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ให้บริการที่ถูกต้อง รวดเร็ว

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

ในการทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการสังเกต และการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบในการสังเคราะห์ ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. การมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ สัตว์ป่า พันธุ์ไม้ น้ำตก ภูเขา อากาศ
2. ความสวยงามของธรรมชาติ โขดหิน น้ำใส ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์
3. ความอุดมสมบูรณ์ของของสัตว์ป่า เสียงนก เสียงน้ำ ความเขียวขจีของพื้นที่
4. มีความพร้อมด้านลักษณะภูมิศาสตร์
5. มีแหล่งจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ชุมชน
6. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ วัฒนธรรม ศาสนา

7. โดยรวมมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ ร้านอาหาร สถานที่จอดรถ ห้องน้ำห้องส้วม สาธารณูปโภคต่างๆ

8. มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งปี

จุดอ่อน (Weaknesses)

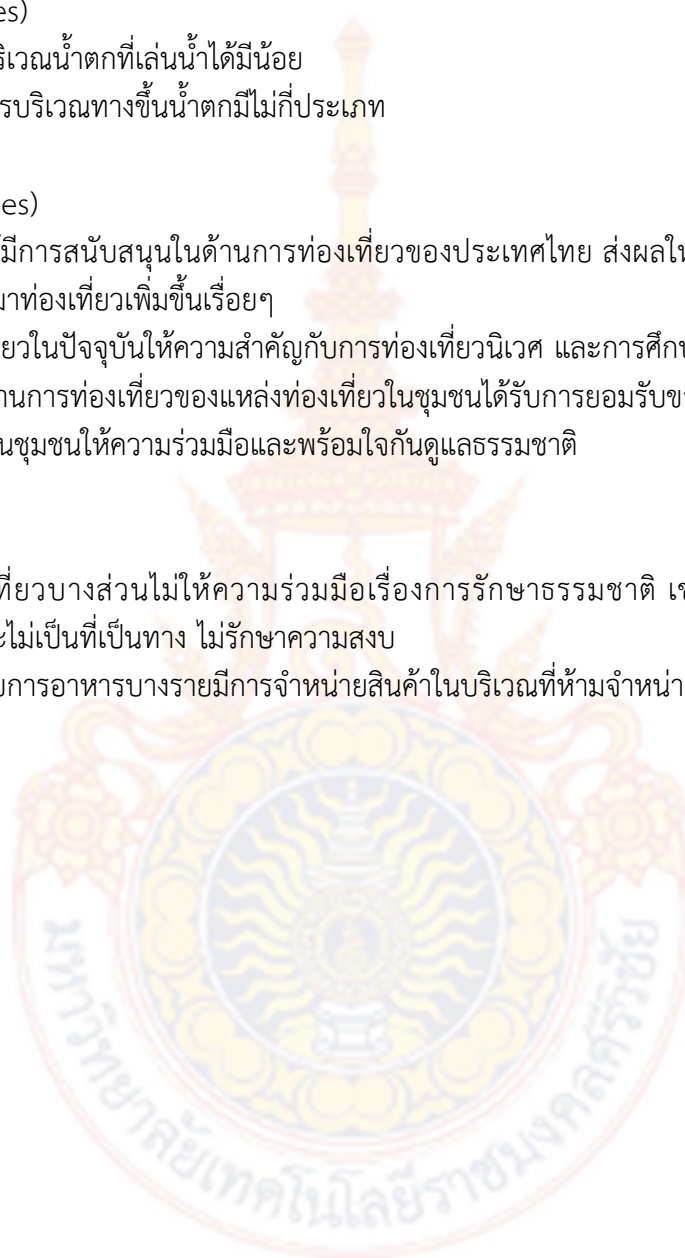
1. สถานที่บริเวณน้ำตกที่เล่นน้ำได้มีน้อย
2. ร้านอาหารบริเวณทางขึ้นน้ำตกมีไม่กี่ประเภท

โอกาส (Opportunities)

1. รัฐบาลได้มีการสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
2. นักท่องเที่ยวในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวนิเวศ และการศึกษาเรียนรู้มากขึ้น
3. ชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้รับการยอมรับของทั่วไป
4. ชาวบ้านในชุมชนให้ความร่วมมือและพร้อมใจกันดูแลธรรมชาติ

ปัญหา (Threats)

1. นักท่องเที่ยวบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือเรื่องการรักษาธรรมชาติ เช่น ระหว่างเดินทางท่องเที่ยวมีการทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง ไม่รักษาความสงบ
2. ผู้ประกอบการอาหารบางรายมีการจำหน่ายสินค้าในบริเวณที่ห้ามจำหน่าย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” จากการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยดังข้อมูลต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญด้านส่วนประสมการตลาดสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช
 2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช
- กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทำวิจัยโดยแบบออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน เช่นผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน คือ ผู้นำชุมชนหรือตัวแทนผู้นำชุมชนตำบลพรหมโลกจากทั้ง 13 ชุม ได้แก่ 1.ชุมชนพรุชนเหนือ 2. ชุมชนปลายอวนบน 3. ชุมชนสวนจันทร์ศรี 4. ชุมชนพรุชนใต้ 5. ชุมชนปลายอวนล่าง 6.ชุมชนห้วยหทัย 7. ชุมชนนาเลน 8. ชุมชนตลาดนอกท่า 9. ชุมชนบ้านหลังเขา 10.ชุมชนหน้าเขาขุนพนม 11.ชุมชนตลาดศุภร์ 12.ชุมชนเขาปูน 13.ชุมชนบ้านปึก
2. นักท่องเที่ยวที่เคยเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจำนวน 400 คน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพ และภูมิลำเนา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีอาชีพเป็น นักเรียน / นักศึกษา โดยมีรายได้ ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความสำคัญที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านผลิตภัณฑ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านผลิตภัณฑ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.04

ด้านราคา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านราคาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.89

ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.90

ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.77

ด้านบุคคล นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.88

ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.80

ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.07

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.01

ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 3.90

ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.09

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.05

ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.50

ด้านที่พักนักท่องเที่ยวผลการวิเคราะห์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่พักนักท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า (\bar{x}) เท่ากับ 4.24

อภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ประกอบด้วย ข้อมูลด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพ และภูมิลำเนา

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีอาชีพเป็น นักเรียน / นักศึกษา โดยมีรายได้ 10,001-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับ รัฐกานต์ สามสี. (2558). ศึกษาเรื่อง การ

จัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 20-29 ปี การศึกษาในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด อาชีพนักเรียนนักศึกษา ระบายได้ต่อเดือน 10,000 – 30,000 บาท ภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้

ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมา ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านผลิตภัณฑ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านผลิตภัณฑ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ น้ำตก/เส้นทางธรรมชาติ ต้นไม้ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ รองลงมา คือ ร้านขายของฝากควรจําแนกมีความเพียงพอและเหมาะสม ร้านอาหาร/ที่พัก เพียงพอและเหมาะสม ควรมี กิจกรรม เล่นน้ำ เดินป่า ถ่ายรูปพายเรือ แพ้นผ้าบาติก ทำขนม และอื่นๆ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม สอดคล้องกับ ฐักานต์ สามสี. (2558). ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ กิจกรรมที่อยากใหม่ในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม คือ พักผ่อนริมหาดมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมเล่นน้ำทะเล ด้านระดับความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านราคา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านราคาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ ราคาค่าเช่าสถานที่เหมาะสม ราคาค่าอาหารเหมาะสม ราคาเป็นมาตรฐานมีความดีธรรม ราคาที่พักเหมาะสม สอดคล้องกับ เสาวคนธ์ ฟรายแก้ว. (2563). ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา กลุ่มเขาออกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการทดสอบ พบว่า การสร้างรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่น ควรผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจับจ่ายในการซื้อของฝากของที่ระลึกกันในราคาไม่แพงจนเกินไป

ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับ ความปลอดภัยของสถานที่ รองลงมาคือความเหมาะสมของที่จอดรถ ความสะดวกของสถานที่ ความสะอาดของบริเวณ สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ สัญญาณโทรศัพท์ ระบบอินเทอร์เน็ต ความพร้อมของสถานที่ สอดคล้องกับ เสาวคนธ์ ฟรายแก้ว. (2563). ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา กลุ่มเขาออกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการทดสอบ พบว่า 1. ประชาชนในท้องถิ่นร่วมกันดูแลความสะอาดของแหล่ง ท่องเที่ยวรวมถึงการวางถังขยะตามจุดต่าง ๆ ส่วนสภาพถนนในการเดินทางเข้ามายังท่าเรือสภาพ งบประมาณมาบำรุง ซ่อมแซมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ใช้ถนนที่มีสภาพ

ดี และเกิดความปลอดภัย 2. เพื่อให้เกิดปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน 3. ร่วมกันให้ข้อมูลความรู้แก่นักท่องเที่ยว อาจจะเป็นการแจกแผ่นพับ 4. การสร้างรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่น ควรผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจับจ่ายในการซื้อของฝากของที่ระลึกกันในราคาไม่แพงจนเกินไป 5. การมีส่วนร่วมกันในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนโดยกลุ่มชุมชน โดยการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน

ด้านการส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีป้ายแสดงราคาสินค้าและบริการ สื่อโฆษณา ป้ายบอกเส้นทาง และ ป้ายราคาค่าเข้าชมสถานที่ สอดคล้องกับ อรรณพ เรื่องกัลป์วงศ์, และคณะ. (2560). ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการตลาดน้ำจังหวัดนนทบุรีคือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและจัดงบประมาณสนับสนุนในด้านต่างๆรวมทั้งส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนเข้ามาจัดทำรายการเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำ อย่างไรก็ตามในส่วนของผู้ดูแลบริหารจัดการตลาดน้ำต้องสร้างความแตกต่างในการให้บริการและอัตลักษณ์ของตลาดน้ำ นอกจากนี้ยังต้องทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการรวมถึงสร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการประเภทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ด้านบุคคล นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับ การให้คำแนะนำของบุคลากร รองลงมาคือ ตอบข้อซักถามได้ และ มีความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับ พิชญา ดวงฟู. (2558). ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดลำปางพบว่าหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบในจังหวัดลำปางควรพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ด้านสาธารณูปโภค 3) ด้านแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านบุคลากร

ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีความสวยงาม รองลงมาคือ พนักงานในแหล่งท่องเที่ยวแต่งตัวเหมาะสม และ ให้บริการเสมอภาค สอดคล้องกับ อรรณพ เรื่องกัลป์วงศ์ และคณะ. (2560). ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการของแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการท่องเที่ยวและความพึงพอใจคุณภาพในการให้บริการอยู่ในระดับมาก

ด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ ให้บริการรวดเร็ว ความประทับใจเมื่อท่องเที่ยว ให้บริการถูกต้อง ป้ายแสดงกฎระเบียบต่างๆชัดเจน สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). ได้กล่าวถึง ด้านกระบวนการ (Process) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการและงานปฏิบัติในด้านการบริการ ที่นำเสนอให้กับผู้ใช้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็ว และทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีรถรับจ้างประจำทาง รองลงมา คือ เดินทางโดยรถส่วนตัว มีรถรับจ้างส่วนบุคคล ความรวดเร็วในการเดินทาง สัญญาณโทรศัพท์มือถือ สอดคล้องกับ พิชญา ดวง. (2558). ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง การเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบในจังหวัดลำปางควรพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ด้านสาธารณูปโภค

ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ดังนี้ ความหลากหลายทางธรรมชาติ ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ความร่มรื่นโดยรวมของสถานที่ ความงดงามของธรรมชาติ ขนาดของพื้นที่สำหรับพักผ่อน และ ขนาดของพื้นที่สำหรับเล่นน้ำ สอดคล้องกับ เสาวคนธ์ ทรายแก้ว. (2563). ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา กลุ่มเขาออกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการรักษาคุณค่าสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านพื้นที่ และนักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหารการจัดการ

ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ สถานที่ถ่ายรูป รองลงมาคือ สถาปัตยกรรมของอาคารและสิ่งก่อสร้าง ส่วนประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศโดยรวมของร้านค้าหรือสถานที่ และ ป้ายบอกทาง สอดคล้องกับ รัฐกานต์ สามสี. (2558). ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง พบว่า การเดินทางมาท่องเที่ยวให้ความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ กิจกรรมที่อยากใหม่ในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม คือ พักผ่อนริมหาดมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมเล่นน้ำทะเล ด้านระดับความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ศึกษาระบบนิเวศ รองลงมา คือ พักผ่อน ส่วนประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เทียน้ำตก/เล่นน้ำ การเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน/วัฒนธรรม ท้องถิ่น ส่องสัตว์ดู เพื่อรับประทานอาหารเช้า กิจกรรมการท่องเที่ยว มี ศึกษาเส้นทางธรรมชาติ ถ่ายรูป ตั้งแคมป์ สอดคล้องกับ รัฐกานต์ สามสี (2558) ศึกษาเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม จังหวัดตรัง ผลการศึกษา พบว่า การเดินทางมาท่องเที่ยวให้ความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ กิจกรรมที่อยากใหม่ในอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม คือ พักผ่อนริมหาดมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมเล่นน้ำทะเล ด้านระดับความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านพื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการจากการศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ จำนวนร้านอาหาร รองลงมา คือ จำนวนห้องน้ำ ความหลากหลายของประเภทอาหาร ความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม ตลาดวัฒนธรรมท้องถิ่น บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ มี ร้านขายเสื้อผ้า อุปกรณ์เล่นน้ำ เต้นท์สนาม ร้านขายของที่ระลึก สอดคล้องกับ พิชญ์ ดวงฟู (2558). ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง พบว่า ระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง คือ หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบในจังหวัดลำปางควรพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ด้านสาธารณูปโภค 3) ด้านแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านบุคลากร

ด้านที่พักนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่พักนักท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก คือ ประเภทโฮมสเตย์ รองลงมา คือ ประเภทโรงแรม ประเภทรีสอร์ท มี ประเภทเกสต์เฮาส์ ส่วนประเภทเต็นท์ ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ชูสิวรรณ ปราณีธรรมและคณะ. (2562). ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลัก ในการเดินทางมาเพื่อพักผ่อน และเลือกใช้บริการที่พักประเภทโรงแรม หากมีโอกาสกลับมาพักที่อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะเลือกที่พักเดิมอีก การเลือกที่พักโรงแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยการตัดสินใจมากที่สุดคือด้านที่พักและบริการรองลงมาคือด้านพนักงานให้บริการ

จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมชน ต้องให้ความสำคัญกับ กิจกรรมการท่องเที่ยว ในทุกด้าน ได้แก่ ด้าน ศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยว ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว การบริหารจัดการเกี่ยวกับร้านอาหารที่พัก และกิจกรรมต่างๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ผลการสังเคราะห์จากการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ตำบลพรหมโลก อำเภอพรมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลจากการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการในชุมชน ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะได้รับการข้อมูลจากภาครัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่อุทยานคอยให้คำแนะนำ บอกกล่าวและมีป้ายประกาศต่างๆ ทำให้ประชาชนในชุมชนมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติมีความร่วมมือกันรักษาระบบนิเวศให้คงอยู่ เพื่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีผู้ประกอบการบางกลุ่มที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ และยังช่วยแนะนำนักท่องเที่ยวให้รู้จักและหวงแหนระบบนิเวศในชุมชนอีกด้วย สิ่งภาครัฐต้องสนับสนุน คือ รมรงค์หรือติดป้ายประกาศเพิ่มขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวตระหนักถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

ในการทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการสังเกต และการเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบในการสังเคราะห์ ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. การมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ สัตว์ป่า พันธุ์ไม้ น้ำตก ภูเขา อากาศ
2. ความสวยงามของธรรมชาติ โขดหิน น้ำใส ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์
3. ความอุดมสมบูรณ์ของของสัตว์ป่า เสียงนก เสียงน้ำ ความเขียวขจีของพื้นที่
4. มีความพร้อมด้านลักษณะภูมิศาสตร์
5. มีแหล่งจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ชุมชน
6. มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ วัฒนธรรม ศาสนา
7. โดยรวมมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ ร้านอาหาร สถานที่จอดรถ ห้องน้ำห้องส้วม สาธารณูปโภคต่างๆ
8. มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งปี

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. สถานที่บริเวณน้ำตกที่เล่นน้ำได้มีน้อย
2. ร้านอาหารบริเวณทางขึ้นน้ำตกมีไม่กี่ประเภท

โอกาส (Opportunities)

1. รัฐบาลได้มีการสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
2. นักท่องเที่ยวในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการศึกษาเรียนรู้มากขึ้น

3. ชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้รับการยอมรับของทั่วไป
4. ชาวบ้านในชุมชนให้ความร่วมมือและพร้อมใจกันดูแลธรรมชาติ

ปัญหา (Threats)

1. นักท่องเที่ยวบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือเรื่องการรักษาธรรมชาติ เช่น ระหว่างเดินทางท่องเที่ยวมีการทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง ไม่รักษาความสงบ
2. ผู้ประกอบการอาหารบางรายมีการจำหน่ายสินค้าในบริเวณที่ห้ามจำหน่าย

ผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่ายังมีนักท่องเที่ยวบางส่วนที่ยังไม่ช่วยกันรักษาระบบนิเวศ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาจจะทำให้แนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความสำคัญของระบบนิเวศหรือ อาจจะมีป้ายประกาศรณรงค์เรื่องของการช่วยกันรักษาระบบนิเวศหรือการทิ้งขยะให้ลงถังขยะให้เป็นที่เป็นทาง เพื่อให้ระบบนิเวศยังคงอยู่ตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ จากการศึกษางานวิจัย ได้มาซึ่งข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลและหน่วยงานที่สนใจในการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

1. ชุมชนท่องเที่ยว หรือผู้เกี่ยวข้องควรสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวไว้สำหรับเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มระยะเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว
2. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รณรงค์ ตัดป้ายขอความร่วมมือให้ทั่วถึงเพื่อเป็นการสื่อสารไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยว ช่วยกันอนุรักษ์ไว้ซึ่งระบบนิเวศ
3. พัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นการแนะนำเส้นทางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างจังหวัด เช่น พัฒนา คิวอาร์โค้ดนำทาง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อจะได้ทราบถึงพฤติกรรมที่แท้จริงของนักท่องเที่ยว
2. ควรเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

บรรณานุกรม

- ชมพูนุท นรินทรางกุล ณ อยุธยา, ศศินิภา ศรีกัลยานิวาท. (2563). พฤติกรรมการซื้อและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ไรซ์เบอร์รี่บราวนี้อบกรอบผสมอัลมอนด์ของผู้บริโภคในจังหวัด พิษณุโลก. *วารสารวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 2(1), 38-50.
- ชานิลดา หวังตะเซ, วิลาวัลย์ จันทร์ศรี. (2019). ปัจจัยด้านบรรจุภัณฑ์และส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อน้ำผลไม้แบบกล่อง: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา. *รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ*, 1(10), 421-431.
- นงลักษณ์ โพธิ์ ไพจิตร. (2020). ความพึงพอใจ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ เครื่องปรุง กับ พฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(2), 37-53.
- ปริญญาภรณ์ แสงสุข. *อิทธิพลของการรับรู้การออกแบบบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มน้ำผักและผลไม้พร้อมดื่มต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค* (วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย).
- ปรีย์วรา ฝันพรหมมินทร์, ไกรชิต สุตะเมือง (2557) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของบรรจุภัณฑ์ที่มีต่อการตัดสินใจซื้อน้ำดื่มของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร.
- เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว. (2553). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนพื้นที่สูง ตำบลทุ่งสมออำเภอเขา ค้อ
จังหวัดเพชรบูรณ์.
- เพชร บุดสีทา. (2552). การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวชุมชนนครชุม จังหวัดกำแพงเพชร
รชดา เครือทิวา. (2554). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในจังหวัดอ่างทอง.
- วิชัย บุญเจริญ. (2553). การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนตลาดน้ำวัดบางประมุงแบบยั่งยืน อำเภอ
โกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์.
- ฐนิตา ภูมิไพบุลย์. (2554). องค์ประกอบการท่องเที่ยวและทัศนคติในการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน
บ้านบุ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร.

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยของโครงการวิจัย
2. คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านจริง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในทางวิชาการ
3. วัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านและจะเก็บเป็นความลับ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1.1 เพศ

1. หญิง 2. ชาย

1.2 อายุ

1. ต่ำกว่า 20 ปี 2. 20 – 30 ปี
3. 31 – 40 ปี 4. 41 – 50 ปี
5. 51 – 60 ปี 6. 61 ปีขึ้นไป

1.3 อาชีพ

1. นักเรียน/นักศึกษา 2. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
3. ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ 4. พนักงานบริษัทเอกชน
5. การเกษตร 6. อื่นๆ.....

1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 2. 10,001 – 20,000 บาท
 3. 20,001 – 30,000 บาท 4. 30,001 – 40,000 บาท
 5. 40,001 – 50,000 บาท

1.5 ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. สูงกว่าปริญญาตรี

1.6 สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส/อยู่ด้วยกัน
 3. แยกกันอยู่

1.7 ภูมิลำเนา

1. นครศรีธรรมราช 2. ต่างจังหวัด

ตอนที่ 2 ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมา ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงตามระดับความสำคัญที่มีผลต่อการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนประสมการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอพรหมคีรี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านผลิตภัณฑ์					
1. น้ำตก/เส้นทางธรรมชาติ ต้นไม้ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์					
2. ร้านขายของฝากมีความเพียงพอ เหมาะสม					
3. ร้านอาหาร/ที่พัก เพียงพอ เหมาะสม					

ส่วนประทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. กิจกรรม เล่นน้ำ เดินป่า ถ่ายรูป พายเรือ พื้นที่ผ้าบาติก ทำขนม ฯลฯ					
5. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม					
ด้านราคา					
1. ราคาค่าเช่าสถานที่เหมาะสม					
2. ราคาค่าอาหารเหมาะสม					
3. ราคาค่าที่พักเหมาะสม					
4. ราคาเป็นมาตรฐานมีความยุติธรรม					
ด้านสถานที่ของแหล่งท่องเที่ยว					
1. ความพร้อมของสถานที่					
2. ความปลอดภัยของสถานที่					
3. ความสะดวกของสถานที่					
4. ความสะอาดของบริเวณโดยรอบ					
5. ความเหมาะสมของที่จอดรถ					
6. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ สัญญาณ โทรศัพท์ ระบบอินเทอร์เน็ต					
ด้านการส่งเสริมการตลาด					
7. สื่อโฆษณา					
8. ป้ายบอกเส้นทาง					
9. ป้ายแสดงราคาสินค้าและบริการ					
10. ป้ายราคาค่าเข้าชมสถานที่					
ด้านบุคคล					
11. การให้คำแนะนำของบุคลากร					
12. ตอบข้อซักถามได้					
13. มีความรู้ความสามารถ					

ส่วนประทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ					
14. มีความสวยงาม					
15. พนักงานในแหล่งท่องเที่ยวแต่งตัวเหมาะสม					
16. ให้บริการเสมอภาค					
ด้านกระบวนการ					
17. ป้ายแสดงกฎระเบียบต่างๆชัดเจน					
18. ให้บริหารรวดเร็ว					
19. ให้บริการถูกต้อง					
20. ความประทับใจเมื่อท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ระดับความต้องการด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัด นครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงตามระดับความต้องการด้าน องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหม คีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
1. เดินทางโดยรถส่วนตัว					
2. มีรถรับจ้างประจำทาง					
3. มีรถรับจ้างส่วนบุคคล					
4. เส้นทาง การเข้าถึงสะดวกสบาย					
5. ความรวดเร็วในการเดินทาง					
6. สัญญาณโทรศัพท์มือถือ					

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ					
1. ความร่มรื่นโดยรวมของสถานที่					
2. ความงดงามของธรรมชาติ					
3. ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ					
4. ความหลากหลายทางธรรมชาติ					
5. ขนาดของพื้นที่สำหรับพักผ่อน					
6. ขนาดของพื้นที่สำหรับเล่นน้ำ					
สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น					
1. สถานที่ถ่ายรูป					
2. สถาปัตยกรรมของอาคารและสิ่งก่อสร้าง					
3. บรรยากาศโดยรวมของร้านค้าหรือสถานที่					
4. ป้ายบอกทาง					
กิจกรรมการท่องเที่ยว					
1. ศึกษาเส้นทางธรรมชาติ					
2. ส่องสัตว์ดูนก					
3. เที่ยวน้ำตก/เล่นน้ำ					
4. พักผ่อน					
5. ถ่ายรูป					
6. ศึกษาระบบนิเวศ					
7. ตั้งแคมป์					
8. ชี่จักรยานท่องเที่ยว					
9. เพื่อรับประทานอาหาร					
10. การเรียนรูประวัติชีวิตชุมชน/วัฒนธรรมท้องถิ่น					

องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การบริการสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. จำนวนร้านอาหาร					
2. ความหลากหลายของประเภทอาหาร					
3. ร้านขายเสื้อผ้า อุปกรณ์เล่นน้ำ เต้นท์สนาม					
4. ร้านขายของที่ระลึก					
5. จำนวนห้องน้ำ					
6. ความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม					
7. บริการนำเที่ยว มัคคุเทศก์					
8. ตลาดวัฒนธรรมท้องถิ่น					
9. จุดทิ้งขยะ					
ที่พักนักท่องเที่ยว					
1. ประเภทโรงแรม					
2. ประเภทรีสอร์ท					
3. ประเภทโฮมสเตย์					
4. ประเภทเกสต์เฮาส์					
5. ประเภทเต็นท์					

แบบสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยของโครงการวิจัย เรื่อง การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน จริง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในทางวิชาการ
3. วัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านและจะเก็บเป็นความลับ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการตลาดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยใช้ส่วนประสมการตลาดบริการ

7'Ps

1. ในชุมชนมีผลิตภัณฑ์หรือกิจกรรมใดบ้างที่เป็นการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

.....

.....

ผู้ประกอบการในชุมชนมีการกำหนดราคาสินค้าและบริการมีแนวโน้มไปในทิศทางใด

.....

.....

ชุมชนหรือผู้ประกอบการมีช่องทางการจัดจำหน่ายช่องทางใดบ้างเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ซื้อผลิตภัณฑ์และบริการ

.....

.....

ชุมชนมีการสื่อสารข้อมูลกับนักท่องเที่ยวอย่างไรบ้างเพื่อให้ได้รับรู้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

.....

.....

.....

.....

2. ด้านบุคคลหรือพนักงาน ชุมชนมีการจัดโครงการเพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างไร

.....

.....

ด้านการสร้างนำเสนอลักษณะทางกายภาพ ผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยวมีความรู้ความเชี่ยวชาญ
เส้นทางการท่องเที่ยว ในชุมชนมีคฤหะศ์เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยว ประชาชนในชุมชนเต็มใจใน
การบริการและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

.....

.....

ด้านกระบวนการ ในชุมชนมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

.....

การศึกษา SWOT Analysis ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จุดแข็ง

.....

จุดอ่อน

.....

โอกาส

.....

อุปสรรค

.....

.....

